

voto

Studentenweekblad
van de Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie

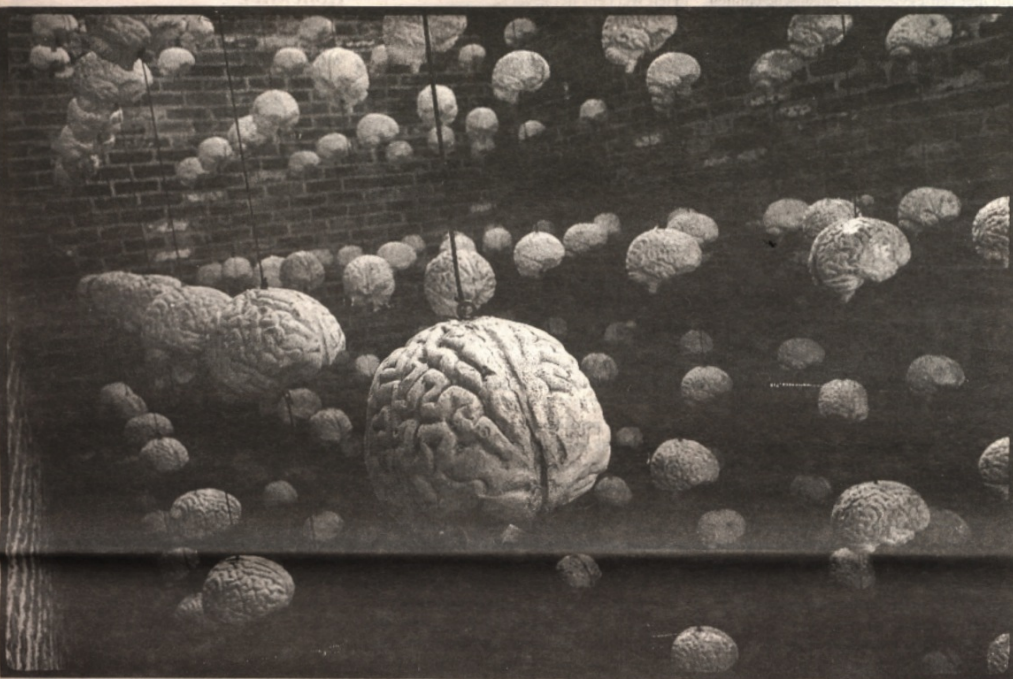
nummer 27
maandag 15 april

jaargang 22 - 1995-1996

afgite : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van juni tot augustus)

Pol & Soc grootste stijger, Economie en Eksakte Wetenschappen zakken

Meer volk op infodagen KU Leuven

Verse hersentjes op de infodagen

(foto archief)

Wn de weken voor de paasvakantie kon je er moeilijk naast kijken. Wie ook maar één voet op een kampus zette, kwam wel ergens een blauw bord op zijn weg tegen waarop in grote gele letters aangegeven stond "Infodagen KU Leuven". Voor vele laatstejaarscholieren zijn de infodagen een eerste gelegenheid om de sfeer van het studentenleven op te

snuiven. Daarnaast bieden de cijfers van de infodagen ook al een kans om te peilen naar een antwoord op de vraag naar welke studierichtingen de interesse van de aspirantstudenten uitgaat. En daarbij zitten toch enkele verrassende verschuivingen.

De cijfers moeten wel met de nodige omzichtigheid geïnterpreteerd worden. Info-

dagen zijn geen inschrijvingen en appelleren enkel aan de interesse van de abiturient. Het is mogelijk dat de voorstelling van de studierichting tegenvalt en men alsnog de studiekeuze verandert. Of men kan zich tegelijk voor verschillende richtingen opgeven, wat uiteraard niet meer mogelijk is als men zich definitief inschrijft. De aanmeldingen voor de infodagen zijn met andere woorden niet meer dan de aanduiding van trends, noem het de opiniepeiling van de studiekeuze.

Goedele

Een eerste algemene vaststelling is alszins dat er in vergelijking met vorig jaar zes procent meer inschrijvingen waren voor de infodagen. Het aantal aanmeldingen steeg de voorbije drie jaar telkens vrij gevoelig, evenredig met de stijging van het aantal infodagen. In 1993 werd het programma gespreid over vier dagen, vorig jaar over zes. Dit jaar werd het aantal weer op vijf teruggebracht, maar toch werden de mogelijkheden uitgebreid om verschillende sessies te combineren op één dag. Dat is niet onbelangrijk omdat het aandauidt dat een hoger aantal inschrijvingen niet per definitie wijst op een verhoging van het aantal ingeschreven personen: één deelnemer kan zich immers voor verschillende richtingen opgeven.

Zo bood biomedische wetenschappen tot vorig jaar zijn sessies aan op woensdagnamiddag, zodat geïnteresseerden zich tot één studierichting dienden te beperken. Dit jaar werd de infodag op zaterdag georganiseerd, en werd het programma over drie

tijdstippen verdeeld. De verklaring voor de opmerkelijke stijging van het aantal geïnteresseerden voor kleinere richtingen binnen deze groep, zoals logopedie (+ 33%), medisch-sociale wetenschappen (+ 39%) of diëtik (+ 96%), dient dan ook vooral daar gezocht te worden. Wie vroeger moest kiezen tussen grote broer-geneeskunde of één van de kleine zusjes kon nu naast geneeskunde ook nog twee andere sessies volgen op één dag. Een opmerkelijk resultaat mag toch niet onvermeld blijven. Familiale en seksuologische wetenschappen, dat vorig jaar pas voor het eerst in het infodagprogramma werd ingepast, wist zijn score dit jaar makkelijk te verdubbelen: van 124 ging het dit jaar naar 253 geïnteresseerden. Hiermee hijst lam & seks zich op de hoogte van middelgrote richtingen als romaanse (212), LO (229) of moderne geschiedenis (294). Een mens zou voor minder van een Goedele-Lieken-effect spreken.

Lift

Binnen dezelfde familie werd natuurlijk vooral uitgekeken naar de inschrijvingen voor geneeskunde. Door de sociale wet — die in de periode van de infodagen gestemd werd, trouwens — die bepaalt dat over zeven jaar de ministerraad kan overgaan tot een kontingentering van het aantal toegelaten artsen, zal de minister van Onderwijs zich wellicht verplicht zien om vanaf volgend jaar al een bindend toelatingsexamen te organiseren. De kontingentering houdt immers in dat als de instroom van studenten dit jaar niet beperkt wordt diezelfde afgestudeerde studenten over zeven jaar misschien aan de uitstroom geblokkeerd worden. De geneeskundestudenten, die sowieso tegen de ondemokratische kontingentering zijn, zien een bindend examen dit jaar evenwel niet echt zitten omdat de overgang te bruusk is en pedagogisch

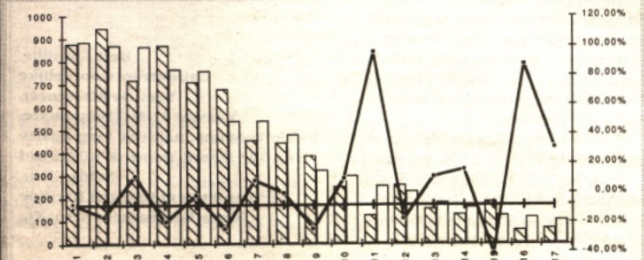
vervolg op p. 2

Stijgers en dalers

Hieronder vindt u de meest belangwekkende resultaten van de infodagen 1995-96. De winnaars en de verliezers in één overzichtelijke tabel. Speciaal voor u.

Richting	1995	1996	verschil
1 Rechten:	879	885	0,70%
2 ETEW:	946	870	-8%
3 Pol & Soc:	716	864	20%
4 Psychologie:	870	764	-12%

5 Burg. ir (farchi):	708	756	7%
6 Bio-ingenieur:	675	538	-16%
7 Geneeskunde:	452	535	17%
8 Kriminologie:	439	477	8%
9 Chemie:	384	321	-16%
10 Mod. Geschied.:	248	294	18%
11 Fam & seks:	124	253	104%
12 LO:	254	229	-10%
13 Informatica:	150	179	19%
14 Kunstwet.:	126	157	24%
15 Fysica:	185	123	-33%
16 Diëtik:	58	114	96%
17 Geologie:	65	101	39%

binnenin

Ombuds

7

Nico Mattan (Lotto): "Ik zeg nog 's morgens tegen Simiel. Dat vastbinden aan die pedalen zouden we dat wel doen? Wilfried zit al niet te vast op zijn zaal. Maar ja dat is Russische humor, hé. En een matrozenpakje, dat is toch deffige kledij, zei hij. Bij ons dragen alle coureurs dat. De sponsors die hebben dat graag."

Vierkant

8-9

Marc Sergeant (Lotto): "Ja, Michel, ik zeg het. Ik stop. Dat gaat te ver met die jong gasten. Ge moogt die nog niet aanraken hé. Zoals toen dat Museeuwke nog bij ons koerste. Jean-Luc, Jean-Luc, ze hebben mij vastgeketend in een houten blok, riep hij ooit eens op een ochtend in de Ronde van Murcia. En't was gewoon een plank met een gat in. 'k Heb er nog foto's van gepakt. Ik zeg het, ik doe dat met mijn kinderen altijd, en die vinden dat heel plezierig."

Kerkreferendum

12

"God ja, die bestaat, ja. Daar ja (lange stilte). Ik zeg het daar ja ben ik van overtuigd, ja. Onlangs, ja was er weer niemand van ons mee en ik riep God en ik ja sprintte naar voor ja en kwak tegen een paaltje, ja. En ik zeg tegen Herman (Frison, nvdr) ja, als God niet bestaan had dan was ik er toch minstens tegen twee gereden. Ja."

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven, liefst op diskette of via e-mail.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)aktualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggeleend worden in Veto. Brieven die langer zijn dan 35 regels van 68 aanslagen (spaties inbegrepen, wat overeen komt met $\pm 1,5$ getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

Egyptologie

Naar aanleiding van de uitlatingen van Franz Van den Bosch in Veto nummer 25, hebben wij een lijstje opgesteld van redenen om desalniettemin toch nog egyptologie te studeren. We hebben er al 54 en de lijst groeit zienderogen aan. Ziehier een kleine selectie:

1. om rijk te worden met de verkoop van antieke objecten op de zwarte markt

2. om minder medestudenten te moeten uitroeien om alleen over te blijven

3. om met een Egyptenaar/Egyptische te trouwen om dan kinderen te krijgen met de lippen van Toetmosis III en de neus van Cleopatra

4. omdat ik altijd al droomde van een reuzezandbak

5. om op kosten van de staat naar Egypte te reizen en daarna te genieten van een werkloosheidsuitkering

6. omdat het een rage is (aan het worden)

7. om van René Preys les te krijgen

8. om de florissante handel van mummia te promoten en aldus macht te verwerven

9. om het wereldwijdrekord piramidebeklimmen te verbreken

10. om ook eens een mummie uit de doeken te doen

11. om de Egyptenaars Nederlands te leren (nieuwe spelling uiteraard)

12. om mijn grammatikale knobbel te laten renderen en eindelijk eens een fatsoenlijke grammatika te schrijven

13. om in de zevende hemel te mogen vertoeven

14. om ook eens op het bord te mogen schrijven

15. om de verschillende soorten vijgen te leren kennen

16. om eens geweldig te kunnen afgaan bij een les oudegyptisch

17. om een volwaardige apothekersopleiding te hebben

18. omdat we graag vogeltjes tekenen

Infodagen

vervolg van p. 1

onverantwoord. Kontingenteringsangst heeft de aspirant-artsen alleszins niet thuis gehouden. Met een meeropkomst van zeventien procent (78 eenheden) komt geneeskunde weer op het peil van 1994, na een sterke daling vorig jaar. Een verklaring hiervoor is mogelijk dat de onzekerheid over de toelatingsproefplannen een deel van de groep abturiënten aangetrokken heeft wiens keuze toch al vaststond en voor wie de infodagen anders overbodig zou zijn. Opvallend is ook dat in geen enkele andere richting de infodagmeldingen de reële inschrijvingen zo sterk benaderen als bij de arts. Geneeskunde is dan ook een studiekeuze die velen al lang op voorhand uit overtuiging maken en niet na lang twijfelen, zoals in minder geprofileerde faculteiten wel eens het geval is.

Overproductie

Ook in de andere groepen zitten er merkwaardige verschuivingen. Eksakte wetenschappen gaan er integraal op achteruit (-9%). Alleen informatika (+19%, met dank aan de internethype) en de kleinere richtingen geologie (+39%) en aardrijkskunde (+55%) konden betekenisvolle vooruitgang boeken. Het grote verlies komt echter op rekening van de bio-ingenieurs — nochtans een richting die de voorbije jaren bij infodagen en inschrijvingen in de lift zat — die met een daling van twintig procent (137 eenheden minder) één van de grootste zakkers zijn bij de grote richtingen. Ook fysika (-33%) en chemie (-16%) delen in de verminderde belangstelling voor

19. om de piramides één voor één af te breken en meetkundig juist weer op te bouwen

20. om te leren hoe we onze familie moeten uitmoorden

21. uit sympathie, anders wordt de richting afgeschaft, en iemand moet al die boeken in de bibliotheek toch lezen

Bart Vandooren,
namens alle (!) studenten
eerste ka Egyptologie

Bart Eeckhout

eksakte wetenschappen, net als de inschrijvingshit van vorig jaar: lichamelijke opvoeding (-10%).

Het verlies bij positieve wetenschappen wordt opgevangen door een ruimere belangstelling voor de humane wetenschappen (+6%). Maar in deze groep zitten eveneens twee opvallend stevige en verrassende dalers. Economie en TEW (-8%) lijken in deze tijden van crisis minder volk aan te spreken. Of die trend zich ook in oktober zal doorzetten is niet te voorspellen. Dit akademiejaar schreven zich alleszins nog 98 generatiestudenten (zij die zich voor het eerst inschrijven aan de unief) meer in dan in september 1994 voor ETEW (+21%), maar toen was ook het aantal infodaggers gestegen (+9%). De andere grote daler is psychologie, dat twaalf procent toelegt. Voor deze richting lijkt de boom, die zich inzette in 1994, een beetje voorbij. Ook het aantal generatiestudenten daalde immers al dit jaar (-3%).

Kollektief

Daartegenover staat de sterke stijging van de sociale wetenschappen (+20%). Een beetje idealist met een gezond gevoel voor fantasie ziet hierin misschien zelfs een hoopvolle verschuiving van de interesse voor het individu (psycho) naar het kollektief (pol & soc). Ook antropologie doet het immers voor een debuut op het infodagprogramma niet slecht met 277 geïnteresseerden. Verder zijn het vooral de kleine geesteswetenschappen die er sterk op vooruit gaan. Kunstwetenschappen (+24%) en kriminologie (+8%) bijvoorbeeld weten de hausse van de afgelopen jaren aan te houden.

Zoals gezegd is het gevaarlijk om vanuit de voorliggende cijfers de toekomst van de universiteitspopulatie te voorspellen. Toch valt het te onthouden dat er op de infodagen relatief meer interesse was voor de humane en minder voor eksakte wetenschappen en dat grote richtingen als psychologie, economie en landbouwingenieur terrein prijsgeven. De gedachte aan kontingentering of de benoemingstop voor leraars kan echter nog voor de nodige verschuivingen zorgen in het uiteindelijk resultaat in september 1996. Maar ach, studeren moeten we allemaal, nietwaar?

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 22
Nummer 27
15 april 1996

Ver. uitg.: Annemie Deckx
Hoofdredaktie: Vart Eeckhout
Redaktiesekretaris: Annemie Deckx
Redaktie: Kristof Vraekeleire, Henk Dheedene, Martijn Graumans, Joris Janssens, Tom Michielsens, Peter Roelens
Doka: Dirk Vernard, Kristof Vraekeleire, Jan-Frans Lemmens, Tom Michielsens
Medewerkers: Ann "zoals de kou" Bries, Filip De Keukeleere, Tom Luyckx, Peter Maertens, Gert Meesters, Wilfried Peeters, Willem Stellamans, Andrea Tafi, Koen Thomas, Tiji Vanvravant
Layout en vormgeving: Annti Bries, Dietmar Vosmans, Annemie Deckx, Henk Dheedene, Vart Eeckhout, Martijn Graumans, Joris Janssens, Jan-Frans Lemmens, Tom Michielsens, Peter Roelens, Koen Thomas, Nathalie Vernimme
Dtp: Filip De Keukeleere, Yves De Muyter, Michaël Simonis, Hans Vandenaevle

Spelling: Frank Ribbens, Vart Eeckhout
Eindredaktie: Annemie Deckx en Koen Thomas

God: Johan Museeuw, James Last
Losers: Franco Vallerini, Gianluca Vortolami

Vuiten Kategorie: Wilfried "uit de kom is uit het hart" Nelissen

Internet-Veto: <http://hagar.arts.kuleuven.ac.be/projects/veto>
e-mail: veto@hagar.arts.kuleuven.ac.be

Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.04.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Oplage: 9000 eksemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
Studenten: 250fr; niet-studenten: 350fr; buitenland: 600fr; steun vanaf 1000fr; over te schrijven op rek. nr. 001-0959719-77

Redactievergadering
Iedere vrijdag namiddag om 15.00 u

ICO COPY
Tienessestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

vrije tribune

Open brief aan de sociale sektor van de K.U.Leuven

De klok werd teruggedraaid. Het overlegmodel uitgehold! We zijn geschokt door het niet verkiezen van Pieter Vandekerckhove (PVDK) als coördinator voor het Sensibiliserings- en Informatie-Centrum (Sic), dit ondanks z'n ruime ervaring op mobiliteitsvlak. Hier onder enkele bemerkingsen.

Als Leuvense verenigingen hadden wij de laatste jaren gekozen voor een nieuwe, geëngageerde, meer koöperatieve en participatieve studentenhouding ten opzichte van de universiteit. Sinds begin de jaren negentig vonden deze vertegenwoordigers het belangrijk om samen met de academische overheid op zoek te gaan naar vernieuwende oplossingen voor nieuwe maatschappelijke uitdagingen. Als voorbeeld kunnen we verwijzen naar een aantal nieuwe sociale, multiculturele, Derde Wereld- en milieutema's die we op de agenda plaatsten. Bovendien lagen de studenten zelf mee aan de basis van Velo, het fietskollektief, en het Sic, het centrum rond milieuvriendelijke mobiliteit. PVDK speelde hierin een voortrekkersrol.

Vorige week kon rond heel die problematiek een belangrijke stap voorwaarts gezet worden. Dit werd jammer genoeg niet gedaan. Het Sic dat al een jaar onder Velo actief was, werd ondergebracht in de sociale sektor van de Universiteit. Ook wij vonden het een goed idee dat mobiliteit meer aandacht zou krijgen binnen de KU Leuven. Maar niet op die manier. De Dienst Studentent-

voorzieningen maakte de gelegenheidsgebruik om het mobiliteitstema te recupereren in het voorbijgestreefde klassieke zuilmodel. De studentenkandidaat, PVDK, werd ondanks z'n stevige dossierkennis en ervaring met campagnevoeren, niet verkozen. De recuperatie is inmiddels ingezet!

De beweging rond mobiliteit zal wel binnen de oude structuren gevoerd worden! De achterhaalde breuklijnen en gewoontes worden terug bovengehaald. Sociale voorzieningen moeten zichtbaar geïnstitutionaliseerd worden binnen een sociale sektor waarbij het voornaamste criterium niet de kwaliteit is, wel de eigen structuren.

Daar kunnen we niet mee akkoord gaan. Engagement en verantwoordelijkheidszin worden voortaan als ballast beschouwd. Een horzel in de nek van een instituut dat schrik heeft van zichzelf. Verder moet een braaf, konstruktief en katholiek profiel van de medewerkers ervoor zorgen dat dissidentie binnen eigen rangen uitgesloten wordt. Nu engagement en medebeheer genekt worden, klinken de pleidooien voor een sterkere betrokkenheid van studenten — op symposia en studiedagen — wel heel erg sinisch.

Wij blijven verder werken aan solidariteit en verantwoordelijkheidszin ten opzichte van onze omgeving en voor de toekomstige generaties. Aan het vrijblijvende en egocentrische individualisme willen we niet toegeven. Voortaan plaatsen we — om de sociale en ecologische samenhang in de sa-

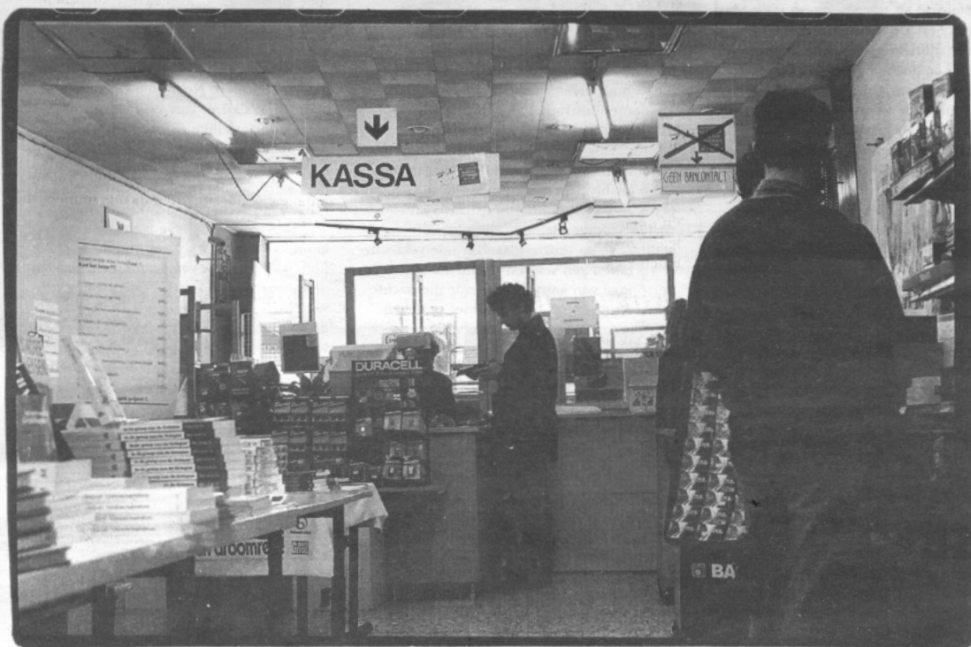
menleving te herstellen — wel meer dan één vraagteken bij de instituties die zoveel generaties geëngageerde studenten ontmoedigd hebben en ook nu nog voor vele jongeren reden zijn om zich niet te engageren.

Ondertussen gaat de sociale en ecologische desintegratie onverminderd voort. Hoe kan een sociale sektor die zichzelf opsluit in kortzichtig zelfgenoegzaamheid, inspelen op nieuwe maatschappelijke uitdagingen? De gevolgen van dit beleid voor de democratisering van het onderwijs zijn ondertussen genoeg bekend! Uitspraken over het belang van wederzijdse betrokkenheid tussen sociale sektor en doelgroep krijgen nu wel een heel paternalistische bijmaak.

Het overlegmodel werd eenzijdig opgeblazen. De sociale sektor voelt zich zichtbaar sterk genoeg om zelf beweging te maken. We wensen haar veel geluk.

Bert Cornillie,
Chiroverantwoordelijke
Yves De Maeseneer,
namens 11.11.11-studenten
Philip Verwimp, namens Jong Agalev
Gijs Van Doorn, namens Milleuraad
Saïda Chair,
namens Studenten tegen Racisme
Johan Vos, namens Sesuadra

Akties tegen besparingen studietoelagen komen op gang

Voor mij een pakje Duracell. Extra large

(foto Dirk Bernard)

r beweegt duidelijk iets in het dossier van de studietoelagen. Vanuit verschillende hoeken komen er acties op gang die een halt willen toeroepen aan de neerwaartse trend in de toekenning van studietoelagen. Steeds minder studenten hebben recht op een steeds kleinere studietoelage. Op 14 maart interpeleerde Ludo Sannen, Agalev-vertegenwoordiger in de Vlaamse Raad en lid van de onderwijscommissie in die Vlaamse Raad, minister van onderwijs Luc Van den Bossche (SP) over de studietoelagen. Ook de Vlaamse Interuniversitaire Raad (Vlir), waarin alle Vlaamse rektoren zeten, eiste onlangs concrete beleidsdaan van de minister. Op donderdag 28 maart tentoonstelde de Vlaamse Raad en de Sociale Raad van de KU Leuven en Sociale Raad een succesvolle workshop over studietoelagen. De workshop kreeg alvast de nodige aandacht in de pers.

Ludo Sannen is een van de onderwijspecialisten bij Agalev en in die hoedanigheid ook zeer actief bezig met de sociale sector. Vorige vrijdag kwam hij naar buiten met een onderzoek over de studiekosten in het secundair onderwijs. In september volgt een studie over de studiekosten in het hoger onderwijs. Ook over de problematiek van de studietoelagen voert Sannen goed oppositiewerk. Om bij onderwijsminister Luc Van den Bossche te pellen naar zijn bereidheid om het studietoelagensysteem rechtvaardiger te maken, interpeleerde Sannen samen met Eddy Schuermans (CVP) minister Van den Bossche in de Commissie Onderwijs van de Vlaamse Raad.

Schoonheidsfoutjes

Sannen had het in zijn interpellatie vooral gemunt op de kadastraalinkomentest (KI-test) die studenten uitsluit van een studietoelage wanneer hun KI (dit is de waarde van de woning en andere onroerende goederen die men bezit) hoger is dan 20

procent van het gezinsinkomen. De Agalev-mandataris moet erkennen dat de KI-test een aantal onterechte of oneigenlijke toelagetrekkers heeft uitgesloten. Het probleem is echter dat er — ondanks een aantal sociale correcties in de berekeningswijze — nog steeds gezinnen zijn die ondanks hun laag inkomen geen studietoelage krijgen. De oplossing ligt volgens Sannen bij de invoering van een 'bodem-KI'. Als je inkomen lager is dan dit bodem-KI wordt je nooit uitgesloten. Verder vroeg Ludo Sannen een automatische indexering van de beursbedragen en een lineaire berekeningswijze van de studietoelage. Een lineair systeem houdt in dat de studietoelage stijgt naarmate je een lager inkomen hebt. Dat is nu maar gedeeltelijk het geval. Studenten met een zeer laag inkomen (meestal zelfstandige studenten) kunnen namelijk een studietoelage van 150% krijgen. Indien zij echter enkele franken meer verdienen dan de vastgestelde grens verliezen zij 50.000 frank. Dit is een zwart-wit situatie. Het antwoord van Van den Bossche hierop is duidelijk: "Ik verander niets aan de huidige berekeningswijze". Volgens Van den Bossche heeft hij op het einde van de jaren '80 samen met toenmalig minister Coens gezocht naar een systeem dat de misbruiken de wereld zou uithelpen, zeer goed wetend dat dit niet de absolute rechtvaardigheid zou zijn. De aberraties in het huidige systeem zijn volgens de minister dan ook "schoonheidsfoutjes die inherent zijn aan het systeem". Bovendien haalt de minister enkele cijfers aan om zijn beweringen kracht bij te zetten. Van de 853 afwijzingen omwille van een te hoog KI, zijn er 85 procent omwille van onroerende goederen die niet voor eigen gebruik zijn. Die huizen en gronden kunnen dus verhuurd worden en moeten aldus voldoende inkomsten geven aan het gezin om de studies te financieren. Er blijven dus maar 135 studenten over die eventueel een toelage hadden gekregen indien er een bodem-KI zou ingevoerd worden. Dat aantal is volgens de minister verwaarloosbaar en dus denkt hij er niet aan een bodem-KI in te voeren.

De meeste politici fixeren zich al sinds 1992 op het kadastraal inkomen, terwijl er eigenlijk meer fundamentele problemen

zijn. Eerst en vooral moet je al een zeer laag inkomen hebben om nog recht te hebben op een studietoelage en bovendien zijn de beursbedragen veel te laag want sinds 1979 maar vijf maal verhoogd. Daarom vroeg Vlir-voorzitter Jacques Willems in een brief aan minister Van den Bossche om de studietoelagen jaarlijks automatisch te indexeren met terugwerkende kracht, de inkomensgrenzen op te trekken zodat meer studenten een toelage zouden krijgen en het lineair maken van de toelage onder de minimuminkomengrens. (zie ook Veto nr. 21 van 19/02).

Grof

Begin maart kwam het antwoord van de minister. Van den Bossche erkent in zijn antwoord de daling van het aantal studietoelagen, maar wijst erop dat voor het eerst sinds lang het aantal aanvragen dit jaar is gestegen. Of ook het aantal toekenningen stijgt, valt nog af te wachten. De stijging van het aantal aanvragen is volgens de minister toe te schrijven aan de advertenties in week- en dagbladen. Een automatische indexering van de beursbedragen ziet Van den Bossche niet zitten maar hij belooft wel om jaarlijks een eenmalige verhoging toe te passen. Op die manier zijn de studenten afhankelijk van de goodwill van zijne eksel-

lentie. Ook gaan eenmalige verhogingen gepaard met onzekerheid voor de betrokkenen. Het verhogen van de inkomensgrenzen is volgens Van den Bossche budgetair niet haalbaar. Dit is een grove leugen, want nergens is zoveel gesnoeid als op het budget van de studietoelage. Zo werd vorig jaar 300 (driehonderd) miljoen minder uitgegeven aan studietoelagen in het hoger onderwijs dan vijf jaar voordien. Op een budget van nauwelijks anderhalf miljard is dit een serieuze hap. Dat Van den Bossche weigert om de bespaarde middelen te herinvesteren in het systeem, betekent dan ook niet meer of minder dan de afbraak van de democratisering van het onderwijs.

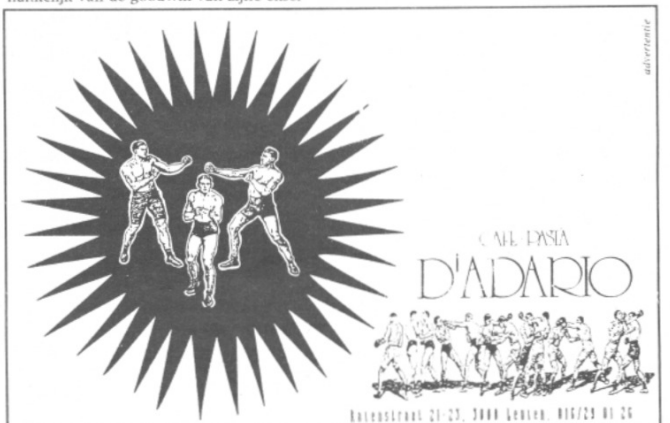
Kinderbijslag

Nog verregaander dan de aanpassingen binnen het studietoelagensysteem is de vraag naar een studieloon. Dat bestaat nu al in de vorm van kinderbijslag en belastingaftrek voor kinderen, ten laste. Die financiële middelen krijgt een gezin enkel omdat er een student in huis is. De kinderbijslag en de belastingaftrek gaan echter in de meeste gevallen integraal naar het gezinshoofd. Dit versterkt de afhankelijkheid van de student tegenover zijn ouders. Alhoewel dit in steeds minder gezinnen een probleem schijnt te zijn (cocooning, weet je wel), blijven de studentenvertegenwoordigers van Sociale Raad bij hun aloude eis naar meer ouderonafhankelijkheid. Die eis werd herhaald op een workshop over studiefinanciering op 28 maart en bestaat er in dat jongeren vanaf achttien jaar niet alleen op papier 'volwassen' zijn maar ook financieel een stuk verantwoordelijkheid krijgen. Konkreet wil dit zeggen dat de belastingaftrekken voor kinderen vanaf 18 jaar moeten worden afgeschaft en dat dit geld samen met het kindergeld rechtstreeks naar de jongere moet gaan. De belastingaftrekken schommelen nu gemiddeld tussen de 1300 en 1700 frank per maand. Het kindergeld bedraagt ongeveer 4000 frank voor een gezin met één kind maar dit bedrag loopt snel op naarmate het aantal kinderen stijgt.

Marge

Of er voldoende politieke wil bestaat om alle bestaande middelen in één pot te gooien en hieruit een studieloon te financieren, is nog maar de vraag. Premier Dehaene kondigt al bijna twee jaar aan dat er een hervorming van de sociale zekerheid — en dus ook van de kinderbijslag — op komst is. In vergelijking met andere sociale uitkeringen zoals bijvoorbeeld de studietoelagen, is de kinderbijslag tot op heden, op één enkele uitzondering na, gespaard gebleven van besparingen. Ook bij de nakende hervorming wordt dus weinig ergs gevreesd voor de kinderbijslagen. Eén van de redenen waarom de kinderbijslagen meestal buiten schot bleven komt misschien wel omdat bij een besparing op het kindergeld iedereen getroffen wordt en er dus ook veel meer protest is. De studietoelagen daarentegen worden langzaam maar zeker zodanig selectief, ja bijna marginaal, dat er nog weinig overblijven om te protesteren.

Tijl Vanbrabant

Orgieën van geweld

Met zo'n 28 films op z'n aktief wordt regisseur Martin Scorsese in het Stuc op passende wijze herdacht met een selectieve retrospectieve van zijn werk, naar aanleiding van zijn nieuwste prent 'Casino', die nu in de bioscoop draait. Zijn werk lokt stevast heel wat controverse uit. Aan u om een oordeel te vellen aan de hand van zijn bekendste films, die twee weken lang het Stucscherm zullen teisteren.

De reeks opent met 'Taxi Driver', Gouden Palm-winnar irf Cannes (1976) en wellicht de meest controversiële film uit Scorsese's oeuvre. Deze explosieve, post-ekspressionistische nachtmerrie voert Travis Bickle (Robert De Niro) tentoon, een taxichauffeur voor wie New York de hel op aarde wordt. Als een tijdbom in zijn taxi zien we hem laveren tussen schuld en boete, wat uitloopt op een orgie van louterend geweld, nodig om het vuilnis van ons zondige bestaan in een grauwe, onmenselijke grootstad op te ruimen.

Deze film zet de toon van Scorsese's werk, dat vrijwel steeds draait rond thema's als eskalerend geweld, marginale figuren en de strijd tussen goed en kwaad, waarbij de stad New York fungeert als decor dat de aktie onderstrept. 'Raging Bull' (1980) en 'Cape Fear' (1991) horen in dit rijtje thuis. De eerste als een biografisch boksdrama waar ook de toeschouwer knock-out wordt geslagen en waarin Robert De Niro verbluffend akteert en het thema van de zelfvernietiging ten top drijft door 20 kilo aan te dikken. Hij vestigde hiermee zijn reputatie als metamorfoze-akteur, zijn ondertussen befaamd geworden handelsmerk. Expressieve zwart-wit fotografie, afgewisseld met kleur in de home-movie sekwenties, versterken het hatelijke beeld van de protagonist Jake La Motta, die zich als een dierlijke mannequinpuuter over het scherm beweegt en zich in de gevechtscènes ontpopt tot een auto-destructieve woesteling. Net als in 'Taxi Driver' wordt geweld hier gefilmad als 'louterend' en krijgt het een status door verheerlijking, al wordt dat op zeer dubbelzinnige wijze geëvokeerd.

wraak

Scorsese was zelden zo'n gulzige stilist als bij de remake van de sobere thriller 'Cape Fear' uit 1962, waarin een doorsnee middle-classgezin wordt geterroriseerd door een psychopaat. Zijn ode aan het origineel is echter tekend voor de tijdsgeest. In deze film uit 1991 laat hij de tegenstelling tussen goed en kwaad bewust vervagen, en breekt daarmee de traditionele familiewaarden, zoals we die nog steeds in de doorsnee

Amerikaanse TV-films krijgen ingelepeld, tot op de grond af. Onderhuidse seksuele frustraties en spanningen in het gezin worden geïtaleerd als toegangspoort voor Max Cady's (Robert De Niro) ongebreidelde maar zeer subtiel opgebouwde wraakakties, waarin hij de dochter (een schitterende Juliette Lewis) verleidt door in te spelen op haar ontluikende vrouwelijkheid. En ook hier eskaleert het geweld, met als klimax de — letterlijk en figuurlijk — stormachtige bootscène. De film is trouwens opgebouwd als één enorme flash back, met een 'waterachtig' begin en einde, als zuiverend element. Gregory Peck en Robert Mitchum, de hoofdrolspelers uit de originele film, draven bovendien op in aardige bijrollen als een ode aan de eerste versie.

Zwart

Naast deze gewelddadige 'trilogie' begaf Scorsese zich ook op het pad van de komedie, kostuumfilm en zelfs musical, maar telkens overgoet hij deze verschillende genres met zijn eigen sausje.

De vaak onderschatte en spektakulaire musical 'New York, New York' (1977) wordt in Scorsese's handen een ode aan het genre van de Bigband musical uit de jaren veertig en vijftig, met Liza Minelli in de glansrol van een zangeres en later filmster, en De Niro als arrogante saxofonist. De derde protagonist is de stad New York, een gestileerde versie van Manhattan, opgeroepen in overduidelijke nepdekors. Ook 'Alter Hours' (1985) is een onderschatte parel, die in niets moet onderdoen voor Scorsese's grootste successen. Ontstaan als low-budget tussendoortje, ontpopt deze zwarte komedie zich als een surrealistische fabel en hallucinante illustratie van Murphy's Law: 'Anything that can go wrong, will go wrong'. Ook hier speelt New York een prominente rol, en wordt de artiestenwijk Soho als historisch dokument vastgelegd op pelikule, nog voor de toeristische invasie. Griffin Dunne, die de hoofdrol speelt, werd gedurende de (korte) draaiperiode verzocht te verzaken aan seks en nachtrust om zijn personage van kantoorbediende die nachtelijke onrust en gejaagdheid mee te geven die Scorsese essentieel achtte voor de sfeer van de film.

Apokalyps

Evenals de stad New York speelt muziek een belangrijke rol in Scorsese's films,

denk maar aan de dramatische score in 'Cape Fear', waar de originele muziek van Bernard Herrmann gereorkestreed werd door Elmer Bernstein. 'Goodfellas' is, naast een gruwelijke familiekroniek van de mafia, tevens een muzikale ode aan de jaren vijftig, zestig en zeventig met olijke en soms zeemzoeterige popdeuntjes die scherp contrasteren met de gewelddadige beelden.

Door gebruik van Mascagni's hemelse operamuziek 'Cavalleria Rusticana' in de boksscènes van 'Raging Bull' tilt Scorsese het gevecht op tot een heroïsch ritueel, vergelijkbaar met de helikopterscène in Coppola's 'Apocalyps Now', die begeleid wordt door de 'Walküre' van Wagner. Frank Sinatra's onsterfelijke meebuller 'New York, New York' vindt zijn oorsprong in de gelijknamige film van Scorsese, waar Liza Minelli het lied zong, dat in het oorspronkelijk arrangement echter geen sukses kende.

Deze retrospectieve biedt de kans kennis te maken met wat minder bekende films van een groot regisseur, een haat in de programmatische is echter het ontbreken van Scorsese's vroegste eksploten, waarin de kiem van latere films reeds aanwezig was. Bovendien is het een gelegenheid te ontdekken waar Abraham de mosterd haalde, zie 'Natural Born Killers', 'Pulp Fiction', 'Reservoir Dogs' enz.

Ann Bries

Amateurs en professionelen spelen samen 'Macbeth'

Geblinddoekt de snelweg over

Macbeth van de zestiende-eeuwse toneelschrijver en dichter Shakespeare is een bekend, maar ook heel moeilijk stuk. Het verhaal over de onversaagde jonge veldheer wordt over het algemeen beschouwd als een verhaal over 'hybris', de menselijke overmoed. Of de mensen van het Ad Hoc Teaterplatform zich daar ook aan bezondigen door het stuk te spelen, is nog maar de vraag.

Ad Hoc Teaterplatform is ontstaan uit de dramakursussen die het Cultureel Centrum Leuven organiseert. Het KC vond dat er zich onder de deelnemers heel wat talent bevond, en stelde vast dat er bij hen ook de wil leefde om naar een afgewerkte voorstelling toe te werken. Dat gebeurt onder begeleiding van een professionele regisseur, Marnick Bardyn, die zijn artistieke ploeg nog verder aanvulde met choreograaf Karlon Fonteyn en muzikant/komponist Jean-Pierre Van Hees. Het samenwerkingsverband tussen amateurspelers en professionele begeleiders resulteerde vorig jaar in de eigen voorstelling 'Onirium', en dit jaar stort men zich op het klassieke Macbeth.

Het verhaal daarvan is genoegzaam bekend. De Schotse veldheer Macbeth

wordt zelf koning door de koning te vermoorden. Om aan de macht te blijven stuurt hij vervolgens nog zijn beste vriend naar de eeuwig jachtvelden, en regeert hij als een tiraf over zijn land. Dit alles doet hij onder invloed van zijn boosaardige eega, en op basis van een dubbelzinnige voorstelling van drie heksen.

Ambitie

Wat de makers in Shakespeare's stuk aanspreekt, is de universaliteit en actualiteit ervan. Ad Hoc aarzelt niet om Macbeth's overmoed in verband te brengen met de roekeloosheid waarmee sommige jongeren grenzen trachten te verleggen, bijvoorbeeld door "geblinddoekt snelwegen over te steken of rond te razen op verkeersknooppunten." Regisseur Marnick Bardyn stelt het allemaal net iets genuanceerder: "Macbeth is een stuk waar ik al jaren door gefascineerd ben. Het bezit een vervreemdende vermenging van waan en werkelijkheid, die Shakespeare noch in vraag stelt, noch verklaren wil. Die vermenging centreert zich in Macbeth, een mens verteerd door innerlijk en uiterlijk konflikt, tussen wat hij voelt en doet. Vaak plakt men op Macbeth een term als ambitie, wat korrekt is, maar als concept niet rijk genoeg. Onder het be-

grip ambitie zitten immers de ware, maar minder rationele drijfveren en motieven. In Macbeth ontdek ik een ongekende overmoed die tegelijk zeer menselijk is. Jezelf steeds maar willen overtreffen en limieten en grenzen opzoeken. Macbeths evolutie wordt echter alsmat tragischer. Shakespeare plaatst dit in de context van een leider die zijn volk meesleurt in zijn hybris, wiens liede omslaat in terreur. Op die manier tekent hij akuele mensbeelden, beelden die door Shakespeare werden neergeschreven in prachtige poëzie."

Heel mooi is dat het stuk opgevoerd wordt in de Predikherkerk. De lokatie ondersteunt alvast de symboliek van het stuk. In de kerk wordt een sfeer opgeroepen die die dubbelzinnigheid tussen waan en werkelijkheid in Macbeth nog versterkt. Maar ook de sakrale symboliek contrasteert met het morele vakuüm uit 'Shakespeare's stuk.

Joris Janssens

'Macbeth' door Ad Hoc gaat op donderdag 18 april in absolute wereldpremière. Verder zijn er voorstellingen op vrijdag 19, zaterdag 20, donderdag 25, vrijdag 26, zaterdag 27 april en donderdag 2 en vrijdag 3 mei, telkens in de Predikherkerk om 21.00 u.

CULTUREEL CENTRUM LEUVEN

REGEN IN DE ZOMER

Het Gevolg

Regie: Arlette Van Overvelt

Een Bink!-voorstelling voor kinderen vanaf 4 jaar.

Schouwburg

Zondag 21 april 15:00 u

RABELAIS

Herwig De Weerd

Regie: Peter De Graef

Schouwburg

Dinsdag 23 april 20:00 u

IN DE GLORIA

Compagnie De Koe met Hilde Van Mieghem, Peter Van den Eede en Frank Focketyn

Schouwburg

Woensdag 24 april 20:00 u

CULTUREEL
CENTRUM
LEUVEN

RESERVATIE: 016/222.113
Schouwburg, Bondgenotenlaan 21
Inlichtingen: 016/23.84.27

(advertentie)

'Ha, ha, ha': Alexander Baervoets danst première in Leuven

Van de betekenisloze beweging

In tijde van Klapstuk '95 luidde de danslegende Steve Paxton de noodklok in dit blad. "De hedendaagse dans is de blote voet aan het verliezen", klonk het wanhopig. Dat is evenwel buiten Alexander Baervoets gerekend. Baervoets, vroeger voornamelijk aan de slag als essayist en recensent, doet sinds 1994 zijn naam alle eer aan op de binnen- en buitenlandse danspodia. Ook in Leuven is hij een graag geziene gast. Op de jongste editie van Klapstuk hernam hij zijn tweede produktie 'Nievelt' en nu is hij er weer, ditmaal met nieuw werk. 'Ha, ha, ha' — een koproduktie met Klapstuk — gaat in première in Leuven op woensdag 17 april.

Alexander Baervoets, dat is pure dans. In die zes woorden wordt het nog beperkte oeuvre van de choreograaf meestal samengevat. In zijn dans zoek je tevergeefs naar een fictie of naar een verhalende leidraad. Baervoets deelt geen betekenis mee, zijn werk 'gaat niet over iets'. Of het zou over beweging moeten zijn, want de choreografieën van Baervoets zijn tot de essentie uitgepuurde bewegingsexperimenten. Zijn werk doet onwillekeurig denken aan dat van de *founding fathers* van de abstracte beeldende kunst Kandinsky of Malevitsj. Merk bijvoorbeeld de connectie tussen diens revolutionaire 'Blauw vierkant' (een monochroom blauw doek) en de naam van Baervoets's debuut: 'Blauw'. Maar de danser nuanceert: "Abstrakt zou ik mijn werk niet durven noemen. Uiteraard zijn er verbanden met de beeldende kunst. Malevitsj, Yves Klein, Mondriaan, ... noem maar op. Maar ik werk als danser met levende mensen voor een levend publiek. Daarom spreek ik liever over niet-intentioneel dan over abstrakt. Met niet-intentioneel bedoel ik dat iedereen vrij is om te zien in mijn werk wat hij wil, maar geen enkele duiding gaat boven een andere. Mijn werk is niet eenduidig, ik vertel geen verhaaltjes."

Vervloekt

Over het werk spreken van Baervoets is dan ook niet gemakkelijk. Het gebrek aan concrete referentiepunten doet je gemakkelijk vervallen in een artistieke metaal die stijf staat van de holle frazen. Of je probeert koppig toch de beweging te interpreteren, voor eigen rekening dan wel, want één zaligmakende betekenis is er niet. Baervoets daarover: "Het is aan het publiek om zelf keuzes te maken. Mij gaat het om de beleving. Mensen moeten durven oordeel vooroordeeld te kijken. Ze moeten niet proberen overal verbanden te zien, maar gewoon het artistieke genot op zich af laten komen. Als choreograaf geef je je werk tweemaal uit handen. Ten eerste is het resultaat altijd anders dan dat wat je in je gedachten als ideaal had gedroomd. Dansers grijpen in in je werk en zelf doe je dat ook. Vervolgens weet je niet wat het publiek ervan zal vinden. Je kan niemand dwingen een werk zus of zo te zien."

Met zijn eerste produktie 'Blauw' (1994) baarde Baervoets heel wat opzien. Zijn radicale afkeer van elke teatraliteit bood een alternatief voor de Europese variant van de hedendaagse dans. In die Europese stroming, waarin het uiteenlopende werk van andere Vlaamse choreografen als Alain Platel, Anne Teresa De Keersmaeker of Karin Vyncke thuisloos, ligt de nadruk op de expressie. Bij hen is een dansbeweging vaak 'symbolisch', in die zin dat ze voor iets anders staat, of dat ze een idee of gedachte uitdrukt. Zo niet bij Baervoets, die naar eigen zeggen meer aansluit bij de Amerikaanse groep, waarin de zuivere beweging de essentie van de choreografie blijft, en niet wat een danser met die beweging wil vertellen. "Inspirerende voorbeel-

den noemen is niet gemakkelijk. Maar als je me dan toch ergens bij wil plaatsen, doe het dan bij Trisha Brown. Ik stond ervan te kijken dat men mij na 'Nievelt' nog altijd in het hoekje van Merce Cunningham duwde. Wie dat na 'Ha, ha, ha' nog altijd doet, zit er toch glad naast, vrees ik."

Avantgarde

Maar met zijn erg herkenbare danstaal loopt Baervoets nu eenmaal het gevaar voor eeuwig en drie dagen een etiket op de rug te krijgen. Baervoets staat bekend als een abstrakt danser, de betekenisloze beweging zeg maar. Blijkbaar is de danser zich bewust van die dreigende blikvernaaming en wellicht daarom staat hij in zijn nieuwe stuk 'Ha, ha, ha' meer open voor die door hem zo vervloekte teatraliteit. "Er zijn duidelijk nuanceverschillen tegenover vroeger. Het belangrijkste is dat mijn aanpak losser geworden is. Mijn eerste werkstukken waren opgebouwd volgens strakke, formele schema's, waarin er dan plaats was voor improvisatie op het vlak van de structuur van de voorstelling. De dansers konden zelf kiezen wanneer ze welke beweging uitvoerden. De omkadering was daarbij erg strak en die probeer ik, nu ik al wat meer ervaring heb, toch wat losser te maken. Maar het pure blijft. Al ben ik met opzet op een zo smal mogelijke koord gaan lopen. Elementen die op het eerste gezicht teatral zijn, zitten er ook in. Mijn inzichten over dans evolueren mee met de tijd, ik interpreteer dan heel wat ruimer dan twee jaar geleden."

Opmerkelijk is dat muziek een meer prominente plaats krijgt in het nieuwe stuk. De 'geluidskunst' van de Nederlandse beeldende kunstenaar Panhuysen, die Baervoets in 'Nievelt' gebruikte, sloot enigszins aan bij het vervreemdende van de dans. In 'Ha, ha, ha' is de muziekkeuze konventioneler, zij het niet evident: een pianosolo van Feldman ("tweintig minuten met maximum een honderdtal noten.") en minimalist Philip Glass. "Dat wil niet zeggen dat we uitgegaan zijn van de muziek of de partituur ontleed hebben zoals De Keersmaeker dat doet. De bewegingen staan los van de muziek. Ook al draai je die muziek achterstevoren, dan nog blijven wij ons ding doen. Als de muziek ophoudt, gaat de dans nog verder. De muziek is een auditief decor, meer niet.", aldus de choreograaf.

Horizon

Alexander Baervoets neemt alleszins een aparte positie in in de hedendaagse danswereld. In een artikel dat hij schreef voor het podiumkunstvakblad 'Etcetera' in oktober 1995 tracht hij het onderscheid aan te scherpen tussen klassieke en niet-klassieke dans. Opvallend daarbij is dat hij de categorie van de hedendaagse klassieke dans in het leven roept, waartoe hij William Forsythe, Jan Fabre en Anne Teresa De Keersmaeker rekent. Hun werk is dan wel aktueel en vernieuwend toch vertoont het de kenmerken van klassieke kunst. Het refereert aan een historische traditie, is normatief en streeft naar een esthetisch ideaal en een vormelijke logika. Zijn eigen werk plaatst Baervoets aan de andere kant van

de danshorizon: "Mijn werk is noch formeel, noch normatief noch idealistisch. Ik probeer altijd op een experimentele manier te werk te gaan."

Modern

Nochtans zit ook in zijn werk een zoeken naar een essentie, en dus naar hoger

esthetisch ideaal. Of niet? "Ik ben op zoek naar een natuurlijke estiek. Mijn danstaal is individueel. Ik denk niet dat 'Ha, ha, ha' het huidige lichaamsbeeld bevestigt. Wat niet wil zeggen dat ik niet gevoelig ben voor trends. Maar ik zie een trend als een evolutief gegeven, iets wat vooruitloopt op wat later de klassieke norm wordt. Zo gaat dat in de mode en ook in de kunst. Ik reken mezelf graag tot de avantgarde." Kortom Alexander Baervoets is een modernist: "Ik noem mezelf graag zo. Met al die post-modernisten lijk ik dan wel een beetje ouderwets. Maar het modernisme is van alle tijden."

Bart Eeckhout

'Is niet omdat' k wijs da ge moet kijken

(foto Rob Stevens)

U HADT DESALNIETEMIN TOCH NOG EEN UITSTEKENDE VERHANDELING / SCRIPTIE GEHAD WILLEN HEBBEN ?

U HEEFT UW ONDERWERP GRONDIG BESTUDEERD
U HEEFT DE JUISTE CONCLUSIES GETROKKEN
U WEEET PRECIES WELKE STELLING U GAAT VERDEDIGEN
ALLEEN...

UW VERHANDELING / SCRIPTIE / SEMINARIEWERK
MOET OOK NOG OP PAPIER GEZET WORDEN
EN LIEFST OOK NOG VLOT WEGLEZEN...

TABULA KAN EEN GROOT DEEL VAN HET SCHRIJF- EN REDACTIEWERK VOOR U DOEN: WIJ HELPEN U HELDERE TAAL OP PAPIER TE ZETTEN, DUIDELIJKE STRUCTUREN AAN TE BRENGEN, PROFESSIONELE LAYOUT TE HANTEREN. ALS U DAT WENST NEMEN WIJ OOK HET DACTYLOGRAFISCHE WERK VOOR ONZE REKENING. KORTOM: U LEVERT DE INHOUD - WIJ DE VORM.

EN OVER DE NIEUWE SPELLING HOEFT U ZICH DAN OOK GEEN ZORGEN MEER TE MAKEN.

TEL. (016) 23 40 54 OF (016) 29 53 90

**Tikkantoor
Devano**

016/490.890

**Tekstverwerking Laserprinting *
Lay-out Tekstingbreng**

Boeken, tijdschriften, cursussen, thesissen, ...

**Gespecialiseerd in
wetenschappelijke materies
Professionele aanpak
Jarenlange ervaring**

T. & K. Van Nooten-Dehaes
Lodewijk van Velthemstraat 31
3020 Herent (Veltem-Beisem)

advr/1996/10

Radio Gaga

Tip voor de BRTN: verplicht VTM, Ka2 en VT4 in zwart-wit uit te zenden, zorg dat de ontvangst onzuiver is en laat enkele BRTN-medewerkers de concurrentie controleren. Kijksijferwinst gegarandeerd! Onheus, zegt u? Nochtans is dit de situatie waarin de lokale radio's zich gedrongen zien. Een verhaal over geld, afgunst, monopolies, kunst en technologie.

Op donderdag 28 maart jongstleden organiseerde het departement Kommunikatiewetenschappen in samenwerking met Radio Scorpio onder de titel 'Ongebonden of Geketend?' een symposium over de toekomst van de niet-openbare radio in Vlaanderen. Al gauw werd het tot voornamelijk tijdens bestaande publiek duidelijk dat die toekomst er niet rooskleurig uitziet.

Tijdens een eerste informatief gedeelte kwamen enkele nauw-bij-het-radio-gebeuren-betrokkenen aan het woord, terwijl na de pauze de klemtom eerder op de politieke invalshoek lag. Aanleiding tot dit alles was het voorstel tot dekreet van de heren Decaluwé, Dooimst en Schuermans (CVP), deze laatste ook in het panel aanwezig.

Machthebbers

Hoewel de radio aan het begin van deze eeuw het levenslicht zag, bleef het tot na Wereldoorlog I een curiosum. Het waren de Duitsers die als eersten ontdekten welk een propagandistisch potentieel er in het kleinoord versholen was. En het was vooral tijdens Wereldoorlog II dat de radio zich een plaatsje verwierf in de meeste huiskamers. Na de oorlog wilden de Europese machthebbers dit machtig medium niet meer uit handen geven. Enkel een openbare radio werd getolereerd. Gestimuleerd door de anti-autoritaire geest van mei 1968 ontstonden in de jaren zeventig de eerste vrije radio's in Europa en vanaf 1978 ook in België. De nadruk lag op de agiterende boodschap, op de nieuwsaanvulling naast de openbare omtrop. Of was het vooral om het doorbreken van het BRT-monopolie te doen? In de jaren tachtig begonnen enkele vrije radio's winst te maken en werd her en der een commerciële koers ingeslagen. Op die manier degradeerde de radio dikwijls tot het middel om reclame te verspreiden

waarbij cultuur en informatie naar de achtergrond verschoven. Bovendien had dit soort commerciële radio een grote invloed op de radiomakers bij de BRT(N). Of dacht u dat Studio Brussel en Radio Donna eigen ideeën waren?

Klagen

Zoals vaak hinkelde de wetgever de werkelijkheid achterna. Pas vanaf 1982 werden niet-openbare radio's wettelijk. De vertegenwoordigers van de belangenverenigingen van vrije radio's, Frank Leysen van de Vereniging van Vlaamse Onafhankelijke Radio's, Vevora, en Philippe Persoons van de Vlaamse Federatie van Lokale Radio's, VFRL, klagen het het uiterst gebrekkige zendcomfort, het tegenwerken van samenwerking op grote schaal en de oneerlijke concurrentie van de BRTN aan. Zo moet volgens de wet zelfs de kleinste lokale radio een eigen nieuwsdienst hebben, terwijl de BRTN met haar vijf nationale zenders maar één nieuwsdienst heeft. Een financiële aderlating voor vrije radio's die enkel met samenwerkingsverbanden opgelost kan worden. Ook het feit dat de nationale radio met al zijn financiële, technische en manusschappelijke middelen 's nachts toch terugvalt op één algemene nachtradio wordt gekelheld.

Louter technisch wordt de openbare radio — anders dan in de TV-wereld; de resultaten zijn genoegzaam bekend — reeds overdreven beschermd. Zo mogen lokale radio's alleen in mono uitzenden. De lage bandbreedte, tot 102.4 is voor de vijf openbare zenders voorbehouden, terwijl de huidige 337 erkende lokale radio's hun heil moeten zoeken tussen 102.4 en 108. Het resultaat is dat zelfs een minimale straal van acht kilometer zendbereik niet zonder storing kan gearandeerd worden. Dat dit echter wel cruciaal is, bewijst de hardnekkigheid waarmee de vertegenwoordigers vasthouden aan hun adagio 'eerst de technische problemen wegwerken, dan pas kan over de inhoud gepraat worden'. Daarom eisen de lokale radio's "dezelfde technische mogelijkheden als de BRTN, vrije samenwerking, één gezamenlijke nieuwsdienst en de mogelijkheid tot gezamenlijke promotie." Vevora is van mening dat geen enkele radio mag verdwijnen en zij verkiezen een landelijke commerciële zender. De VFRL vindt dat er te veel radio's zijn en wenst het belang van een niet-openbare radio te meten

De Acco-boekenmeter

- 13 J. Radfield, *Celestijne werkboek*, 395,-
- 12 Chippendale, *Mink*, 790,-
- 11 Wessal te Gussakko, *De Opdracht*, 990,-
- 10 Mertens, *Koninklijke Rust*, 990,-
- 9 Mennes, *Soap*, 550,-
- 8 Brusselmans, *Autobiografie van iemand anders*, 395,-
- 7 Raay, *Boek van violet en dood*, 700,-
- 6 Van Laerhoven, *Srebrenica*, 550,-
- 5 Van Die, *Indische duinen*, 798,-
- 4 Wils, *Weg naar wanorde*, 598,-
- 3 Kaise, *Helpen bij verlies en verdriet*, 395,-
- 2 Platté, *Islam vandaag*, 395,-
- 1 Abu-jamal, *Berichten uit de dodencel*, 398,-

!Speciaal prijsje!

in functie van het aantal luisteraars. In elk geval willen de twee belangengroepen een duidelijk wettelijk kader dat dan ook echt nagevolgd en gekontroleerd kan worden.

VTM-Radio

De andere zijde, het politieke beleid, werd toegelicht door de heer Van Moeseke (CVP), hoofd van 'Media en Film' van het ministerie van Cultuur, Vorming en Welzijn. Hij vatte de gewenste beleidslijn in enkele punten samen. Vooreerst hebben de CVP-politici geen behoefte aan een nationale commerciële radio, maar moet de taak van lokale radio's als aanvullend op de BRTN gezien worden. Een samenwerking binnen beperkte gebieden moet mogelijk zijn. Voorts benadrukte hij de effectieve technische grenzen. Om het gevraagde zendcomfort te verkrijgen zullen heel wat radio's moeten verdwijnen. Ook moet er rekening gehouden worden met storingen door sterkere zendsignalen uit de buurlanden. Tenslotte uitte hij de vrees voor de vorming van monopolies via te grote samenwerkingsverbanden.

Maar ook met die beperking van samenwerkingsteritorium lijkt één en ander mis. Want wat blijkt? De zendgebieden van de vrije radio's zouden moeten samenvallen met die van regionale televisie. Belangenvermenging is dan niet uit de lucht. Het feit dat Roularta reeds Radio West-Vlaanderen heeft aangekondigd, spreekt boekdelen. Gelukkig staan de meeste politieke partijen hier huisverig tegenover en vinden dat Rik

Denolf, Roulartabaas, reeds genoeg macht heeft. De BRTN blijft natuurlijk het heilig huisje en moet zonder reclame, beschermd en door de staat betaald, haar ritterlijke rol als 'kultuurdrager van Vlaanderen' kunnen waarmaken. De politici zien wel een belangrijke, 'gemeenschapstichtende' taak weggelegd voor de kleinere broertjes van BRTN. Alleen de VLD ziet broed in een landelijke commerciële radio.

Scorpio's

U kan zich natuurlijk wel indenken dat Radio Contact zijn belangen door Frank Leysen laat behartigen, of Sinjaal door Philippe Persoons. Maar hoe past bijvoorbeeld Radio Scorpio in die structuur? Waar vindt een niet-commerciële vrije radio zijn gading? Het antwoord heet Orca. De Organisatie van Radio's voor een meer creatieve aanpak van de Akoestiek (en van letterwoorden!) wordt vertegenwoordigd door Nico Carpentier. Zijn denktank omvat slechts vier leden (Centraal, Scorpio, Katanga en Progres), die allen radio willen maken op een eigenzinnige, reclamevrije, cultuurminnende, geëngageerde manier. Het feit dat deze radio's ook in het vergaarbekken 'lokale radio' gestort worden, maakt volgens Carpentier een zinvol beleid onmogelijk. Hij raakt de 'kern van de zaak' wanneer hij zonder waarde-oordeel te vellen zegt "dat een commerciële radio een bedrijf is en dus niet de culturele functie van de media kan waarmaken".

Daarom heeft hij vragen. Waarom in de regulering niet met verschillende types lokale radio werken, gemeten in culturele categorieën en technische klassen? Waarom die verschillende types dan ook niet verschillend financieren? En waarom dan ook geen verschillende criteria hanteren om frequenties toe te kennen? Men zou frequenties kunnen geven aan cultuurzenders, terwijl men ze kan verkopen of verhuren aan de commerciële radio-bedrijven. Dat geld, plus een deel van hun opbrengst, zou dan afgestaan kunnen worden aan een fonds voor niet-commerciële media.

Kultiveren

De hamvraag blijft natuurlijk: "Wat is cultuur?" Zijn enkele alternatieven die hun obscure plaatjes draaien, cultuur? En als het de overheid dan echt om Cultuur te doen is, had men dan niet beter meer geld besteed aan een echte cultuurzender in plaats van aan Studio Brussel en radio Donna? Meer middelen en een iets strengere hand op Scorpio zouden wonderen doen. Daarom: privatiseren die boel (Brussel en Donna) en laat de commerciële georiënteerde radio's met de wet van vraag en aanbod spelen, zodat de tot zichzelf teruggebrachte BRTN — aangevuld door andere idealistische zenders — ons kan kultiveren. Maar ja, wat is cultuur? En wie is Nico Carpentier?

Tom Luyckx

“Een buissijfer a priori bestaat niet”

Veto sprak met een getalenteerde doctorandus, voor de gelegenheid gebombardeerd tot studentenvriend en beschermheilige, dit geheel in overeenstemming met art. 44 van ons aller bekend algemeen examenreglement. Steven Vanden Broecke, ombudsman van de kandidaturen moderne geschiedenis vertelt ons hoe hij zijn functie ziet als bemiddelaar tussen examinatoren en studenten.

Veto: Hoe wordt men eigenlijk ombudsman?
Steven Vanden Broecke: «In principe wordt een ombudsman aangesteld 'op voordracht van de studenten'. In werkelijkheid wordt de ombudsman aangesteld door de Permanente Onderwijscommissie (POK), waarin de studenten vertegenwoordigd zijn. Voor de kandidaturen is het meestal de monitor die de taak van ombudsman op zich neemt. In de licenties zal dat iemand van het assisterende personeel zijn. Je hebt uiteraard steeds het recht om de functie te weigeren.»

Veto: Hoe zit een deliberatie in de praktijk eigenlijk in elkaar? Is het echt waar dat profs soms met kursussen naar elkaars hoofd smijten?
Vanden Broecke: «Deliberaties zijn veel minder spektakulair dan de meesten denken. Er wordt echt wel nauwgezet werk geleverd. Geen vluggertjes dus. Rechvaardige beslissingen staan hoog in het vaandel van elke examencommissie. In de praktijk — en afhankelijk van fakulteit tot fakulteit — worden er dikwijls predeliberaties gehouden. De avond voordien komen de voorzitter en de sekretaris van de examencommissie samen met de ombudsman. Zij leggen dan de voorlopig resultaten vast. Aan de hand van algemeen vastgelegde criteria worden de 'zeker geslaagden' en de 'zeker gezakten' gescheiden van alle twijfelgevallen die op de deliberatie tot een discussie en een beoordeling kunnen leiden. Deze predeliberatie belet uiteraard niet dat elke student op de deliberatie besproken beoordeeld wordt. Bij het delibereren worden een aantal algemene deliberatiecriteria in acht genomen, naast een aantal bijzondere regels die vastgelegd worden per departement. Deze regels zijn geen geheime bedoeningen. Elke student kan de criteria bekomen bij de ombudsman — wiens taak het trouwens is een informatiesessie te organiseren voor de examens omtrent dit punt.»

Veto: Wat moet daarbij zoal in het oog gehouden worden?
Vanden Broecke: «Een uitsluitingscijfer a priori bestaat niet. Iemand met vijf op twintig voor één vak is niet noodzakelijk gezakt. Als algemene regel bij de richting geschiedenis wordt aangenomen dat er één minpunt, dat wil zeggen één punt onder de tien op twintig, toegelaten wordt per drie vakken. De eerste kandidatuur moderne geschiedenis omvat twaalf vakken. Een eerste kanner die vijftig procent behaalt op alle vakken samen, waaronder vier negens zal geslaagd zijn. Soms bestaan er compensatiepercentages die een hoger aantal minpunten toelaten. Specifiek voor geschiedenis staat achttien op twintig tegenover vijf minpunten en drie-enzestig procent (en meer) staat zelfs tegenover zes minpunten. Voor het toekennen van een graad ligt dat dan weer helemaal anders. Een graad wordt in principe niet toegekend indien de student een minpunt heeft. Bovendien wordt de toekening van een graad fakultair bepaald.»

Felicities

Veto: Wanneer kan ik mezelf onderscheidingswaardig noemen?
Vanden Broecke: «In geschiedenis zijn er twee manieren om onderscheiding of meer te behalen. Ofwel behaal je een vooraf

bepaald percentage, ofwel behaalt men een lager percentage, gekombineerd met meer dan de helft van de vakken op het nivo van de graad. Onderscheiding wordt bij ons toegekend vanaf zeventig procent. Behaal je evenwel minstens zeventien procent met meer dan de helft van de vakken op het nivo van veertien, dan zal opnieuw onderscheiding toegekend worden. Grote onderscheiding krijg je vanaf achtenzeventig procent of vanaf vierenzeventig met minstens de helft van de vakken op het nivo van zestien. Grootste onderscheiding vanaf vijftientig procent. Felicities van de jury komen zeer zelden voor, althans aan onze fakulteit. In de humane wetenschappen is het bijna onmogelijk om alle punten te krijgen op een examen, in tegenstelling tot de eksakte wetenschappen.»

Veto: Om terug te keren naar de deliberatie zelf, wat gebeurt er in geval van twijfel?
Vanden Broecke: «De voorzitter van de examencommissie maakt dat kenbaar. Hij toont aan waarom een bepaalde student een twijfelgeval is. De leden van de examencommissie bekijken het probleem en debatteren erover. In ieder geval wordt de betrokken prof zelf uitgenodigd zijn visie over het cijfer te verduidelijken. Ook de ombudsman zal gepolst worden naar een mogelijke verklaring. Iedereen die meent relevante informatie te hebben zal spreken.

eigenlijk nog nooit meegemaakt en wel omdat er zo'n duidelijke deliberatiecriteria gehanteerd worden.»
Veto: Is het waar dat er soms overgegaan wordt tot een algemene aanpassing van de punten voor één welbepaald vak als een prof bijvoorbeeld een te moeilijke examen opstelde?

Vanden Broecke: «Dat is absolute nonsens. Een algemene puntenverhoging of -verlaging gebeurt niet door de examencommissie. Er wordt alleen beoordeeld op basis van de punten die door de profen afgeleverd worden op het examenschema. De puntentoekeningen zelf vallen onder de verantwoordelijkheid en soe-

“Opvallend veel grootouders komen te overlijden tijdens de examenperiodes”

reiniteit van de profen. Wat er voor de indiening van de punten op het sekretariaat gebeurt, is de zaak van de prof zelf. Maar de examencommissie zal nooit de punten relevante informatie te hebben zal spreken.

worden met uitzonderlijke omstandigheden. Ook met de situatie van de profen zelf dient rekening gehouden te worden. Er wordt dikwijls vergeten dat het examen zelf een moordende bezigheid is. Concentratie is uiterst belangrijk. Vergeet niet dat de richtlijn terzake voorziet dat zo'n 25 à 30 studenten per dag verhoord worden. Sommige profen moeten zeshonderd tot zeventienhonderd examens af te nemen, en zijn dus een volle maand bezig met examineren.»

Veto: Waarom wordt er uitstel gevraagd en wie beslist daarover?

Vanden Broecke: «De beslissing om uitstel te verlenen ligt bij de ombudsman. Hij alleen bepaalt of er uitstel kan worden verleend. In de praktijk zal hij de medewerking van de prof nodig hebben, maar een prof kan zich in principe niet verzetten tegen het verleende uitstel. Uiteraard zal de ombudsman groepen toezien dat hij niet al zijn 'poeier' verschieft voor één welbepaalde student ten nadele van alle andere studenten.»

Rammel

«Wat de redenen tot uitstel zelf betreffen. Je kunt natuurlijk aan alles twijfelen, zelfs aan het opvallend aantal grootouders dat kom te overlijden tijdens de examenperiodes. Dat kan uiteraard niet, daarom is een meer menselijke en pragmatische houding aangewezen. Maar door de meeste smoesjes kun je heen kijken. Ziekte, en dus een doktersbriefje, zijn geen redenen die een ombudsman kunnen verplichten een voorstel tot uitstel te aanvaarden. Ik her-

En gaat ge haar zeker de groeten doen?

(foto Jan-Frans Lemmens)

Komt er geen consensus, dan zal er een geheime stemming zijn. Een geheime stemming is er ook wanneer het tegenvallend cijfer voor slechts één vak aanwezig is of voor meerdere vakken bij dezelfde prof. In ieder geval probeert men alle facetten van het voorliggend probleem te belichten. De minste twijfel wordt sterk bekeken en men probeert steeds rechtvaardige beslissingen te nemen. Niet alleen individuele rechtvaardigheid, maar ook rechtvaardigheid tegenover alle studenten wordt nagestreefd. Eén van de belangrijkste taken van de ombudsman is de consequentie in de beslissingen te respecteren. Het kan niet dat twee studenten met dezelfde punten en met hetzelfde probleem voor een welbepaald vak verschillende gedelibereerd worden.»

Rooster

«Hoogoplopende discussies heb ik

veer vijftig procent van de studenten over beide zittijden samen. Stel dat een prof slechts vijftientig procent geslaagden telt voor zijn vak apart, dan zal hem daarop eventueel gewezen worden voor de definitieve verwerking van de punten. Blijft hij bij zijn standpunt, dan zal dat zeker niet door de examencommissie gewijzigd worden.»

Veto: Een van de grootste problemen waarmee studenten en ombudsmensen gekonfronteerd worden is het verkrijgen van uitstel voor een welbepaald examen?

Vanden Broecke: «Het opstellen van het examenrooster en de vlotte werking ervan vallen inderdaad onder de verantwoordelijkheid van de ombudsman. Hét criterium dat ik hanteer bij het opstellen of bij het wijzigen ervan is dat de rechtvaardigheid tussen de verschillende examenschema's van de studenten niet geschaad wordt. Daarnaast moet er natuurlijk rekening gehouden

haal dat vooral de onderlinge rechtvaardigheid niet geschonden mag worden. Gelijkaardige examenroosters moeten blijven, zeker op het einde van de examens. Gefundeerde persoonlijke problemen — een student die thuis een letterlijk pak rammel kreeg of een plots gekonfronteerd wordt met een afgebroken relatie bijvoorbeeld — worden ernstig genomen. Ook het niet kennen van de leerstof — tijdsgebrek dus — kan soms leiden tot een kortstondig uitstel van enkele uren. Een mooi ekskuus is de fameuze wekker die niet afloopt. Ook hier kan een uitstel aanvaardbaar zijn, maar niet meer dan enkele uren en voor zover het praktisch haalbaar is. Soms komen ouders rechtstreeks tussen. Het is al gebeurd dat een student zich voor zijn ouders uitgaaf, maar die had pech vermits ik zijn stem herkende.»

Peter Maertens

'Vierkant voor Afrika' voert politieke actie

Vanop het Ladeuzeplein tot in de Wetstraat

Op zaterdag 20 april ligt Leuven in Afrika, zo luidt de aankondiging van de grootse slotmanifestatie van Vierkant voor Afrika, een samenwerking tussen zes Vlaamse derdewereldorganisaties die Afrika op een positieve manier in de kijker willen zetten. Via een grootse happening willen de organisatoren tonen dat er ook een ander Afrika is dan dat wat we voortdurend via de media leren kennen. Maar 'Vierkant voor Afrika' is ook een politiek project en heeft daarbij een heel concreet doel: de directe beïnvloeding van het Belgische Afrika-beleid.

Al ruim zes maanden voeren Broederlijk

Delen, Coopibo, NCOS-11.11.11, Oxfam-Wereldwinkels, Vredeseilanden en Wereldsolidariteit samen campagne onder het motto 'Vierkant voor Afrika'. De organisaties hebben met elk hun eigen acties de fakkel opgenomen en doorgegeven om het grote publiek een korrekt beeld over Afrika bij te brengen. Het orgelpunt van de hele actie wordt volgende zaterdag in Leuven gehouden. Met workshops, animatie, tentoonstellingen, teater, dans en muziek moet Leuven omgetoverd worden in een kleurrijk en sfeervol mini-Afrika. De organisatoren verwachten meer dan 10.000 bezoekers.

Veel reden om te feesten is er echter niet. De gemiddelde levensverwachting in Afrika bedraagt niet meer dan 51 jaar. Nauwelijks de helft van de Afrikanen heeft

veilig drinkwater. Nauwelijks de helft van de Afrikaanse bevolking kan lezen en schrijven. Achttien van de twintig landen met de hoogste kindersterfte liggen in Afrika. Tussen 1980 en 1993 daalde het Bruto Binnenlands Produkt (BBP) per hoofd in de landen ten zuiden van de Sahara jaarlijks met gemiddeld 0,8 procent, maar de militaire uitgaven stegen van 0,7 procent van het BBP in 1960 tot 3 procent in 1991. Het is slechts een beperkt aantal van een resem gegevens die erop wijzen dat het met Afrika heel slecht gesteld is.

Mondiaal

Ontwikkelingsorganisaties beseffen dat dit geen reden is om bij de pakken te blijven zitten. Dat er iets aan de situatie veranderd kan worden, blijkt uit de resultaten van de tot nu gevoerde ontwikkelingshulp. De gemiddelde levensverwachting steeg tussen 1960 en 1992 met elf jaar. Het deel van de Afrikaanse bevolking dat over zuiver water beschikt, verdubbelde bijna tijdens het voorbije decennium en de afgelopen twintig jaar verdubbelde ook de alfabetiseringsgraad. Meer en meer is echter het besef gegroeid dat de traditionele ontwikkelingshulp 'dweilen met de kraan open' is. Zolang er niets op mondiaal en structureel niveau verandert, zal de balans blijvend negatief uitslaan voor Afrika. Een echte stap vooruit kan enkel gezet worden als er iets fundamenteels verandert op economisch en politiek nivo. De recente berichten dat mondiale organisaties als het IMF en de Wereldbank meer schuld eisen van Afrikaanse landen dan ze er geld inpompen, tonen aan dat de oplossingen voor een groot deel in het Westen moeten gezocht worden.

Signaal

Ontwikkelingsorganisaties beseffen dit maar al te goed. Meer en meer zetten ze hun middelen en mensen in om druk uit te oefenen op de politieke beslissingen van het Westen. Ze willen verhinderen dat Afrika nog verder als een speelbal behandeld wordt in het veld van de internationale economische wetmatigheden. In België hebben daarom de zes genoemde niet-goevernementele organisaties hun krachten gebundeld om met 'Vierkant voor Afrika' een duidelijk politiek signaal aan de overheid te geven. Ook België heeft de plicht om de belemmeringen voor Afrika's ontwikkeling uit de weg te ruimen.

Vorig jaar werkte 'Vierkant voor Afrika' een basispakket met politieke eisen uit. Daarvoor werd ook grondig overleg ge-

pleegd met Afrikaanse partnerorganisaties. Op die manier konden de analyses verrijkt worden met ideeën uit de Afrikaanse praktijk en werd verhinderd dat er boven de hoofden van de betrokkenen zelf gehandeld werd. In februari van dit jaar overhandigden de organisatoren het Eisenpakket aan de Belgische regering. Zaterdag worden in een politiek forum de standpunten van de campagne met die van de Belgische beleidsverantwoordelijken gekonfronteerd.

Schuld

De eisen van 'Vierkant voor Afrika' liggen op drie terreinen. Het eerste betreft de schuldenlasten en de structurele aanpassingsprogramma's. Afrika ten zuiden van de Sahara heeft een buitenlandse schuld van ruim 200 miljard dollar. Een vermindering van die schuld heeft niet te onderschatten voordelen voor de Afrikaanse bevolking. Yaak werden met leningen uitgaven gedaan ten voordele van een kleine groep, terwijl de hele bevolking nu betaalt en de lasten van de schulden draagt. Door recente akkoorden rond schuldvermindering is het mogelijk om in bepaalde gevallen 67 procent van de bilaterale schuld (schuld bij de overheid van een land of bij diensten van die overheid) weg te laten vallen. Onlangs nog heeft Bolivia van deze maatregel kunnen genieten. Maar meestal wordt de regel nooit toegepast omdat er te veel beperkingen aan verbonden zijn. 'Vierkant voor Afrika' eist dat deze beperkingen geminimaliseerd worden en vindt dat het mogelijk moet zijn om meer dan de huidige 67 procent kwijt te schelden. De voorwaarden tot schulderschikking en toegang tot nieuwe financiële middelen worden bepaald door het IMF en de Wereldbank. Dat gebeurt via zogeheten structurele aanpassingsprogramma's (SAP's). Dit zijn een soort saneringsplannen voor de regeringen van derde wereldlanden. Die moeten een gezond economische overheidsbeleid krefren dat gericht is op de vrije markt economie. Deze SAP's staan ter discussie omdat ze vaak leiden tot saneringen in de budgetten van sociale programma's en onderwijs. Op dit vlak eisen de organisatoren dat België zijn stem verheft in de internationale gemeenschap om op de negatieve politiek van het IMF en de Wereldbank te wijzen.

Shell

Een tweede reeks eisen draait rond de versterking van de handelspositie van Afrika. In 1993 bedroeg het BBP van de 50 economieën ten zuiden van de Sahara 270 miljard dollar. Dat sijfer ligt tussen het BBP van België en dat van Nederland en vertegenwoordigt nauwelijks een procent van het BBP van de wereld. Bovendien neemt Zuid-Afrika alleen al 40 procent van dat BBP voor zijn rekening. De economische vooruitzichten hangen niet alleen af van interne omstandigheden zoals klimaat en politieke conflicten, maar ook van internationale factoren zoals de grondstoffenprijzen en de vraag op de wereldmarkten. Vooral het in 1994 ondertekende Gatt-akkoord, dat een liberalisering van een groot deel van de markt bepaalde, zorgt voor heel wat verliezen voor de Afrikaanse economie. 'Vierkant voor Afrika' wil grotere compensaties voor de verliezen die Afrika door het akkoord leidt. Verder pleiten de organisatoren voor initiatieven die een gedragskode voor internationale ondernemingen mogelijk maken. Deze moeten een halt toeroepen aan de huidige misbruiken van lokale arbeidskrachten en milieu.

Kwistig

De derde en laatste reeks politieke eisen hebben betrekking op ontwikkelingssamenwerking zelf. Vaststelling is dat die meer en meer onder druk komt te staan omdat de westerse landen door de groeiende staatschuld en begrotingstekorten moeten bezuinigen op hun uitgaven, waaronder ontwikkelingshulp. Met het einde van de Koude Oorlog is bovendien de geopolitiek gemotiveerde hulp aan het verdwijnen.

Hondo en Bassek ba Kobhio in Leuven

Vierkant voor de film

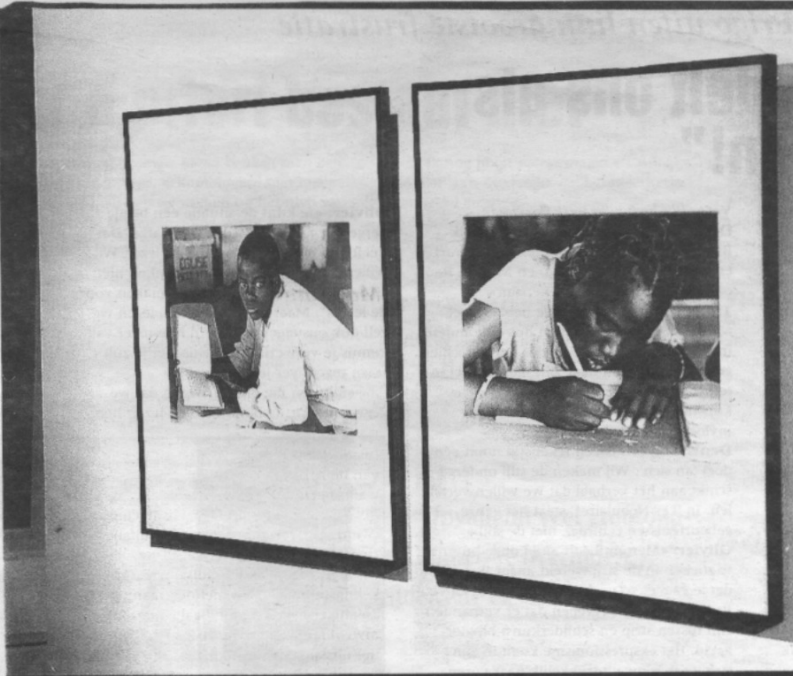
De niet-westerse film zit al een tijdje in de lift. De betere bioskoopzalen konden de laatste jaren hun publiek bekoren met films uit het vroegere Oostblok en vooral ook uit Azië. De Afrikaanse film lijkt echter nog niet zijn weg naar het Westen gevonden te hebben. 'Vierkant voor Afrika' wil aantonen dat, net zoals het met vele andere kunststakken het geval is, de Afrikaanse sinema wel degelijk iets te bieden heeft en organiseert daarom een mini-festival. Twee grote Afrikaanse regisseurs zullen alvast aanwezig zijn.

Een van de grootste persoonlijkheden en leidende figuren in de Afrikaanse filmwereld is de uit Mauretanië afkomstige Med Hondo. Hondo maakte zijn opgang als acteur in Frankrijk in de jaren zestig. Hij is ondermeer te zien in 'Un homme de trop' van Costa Gavras. Zijn Franse achtergrond is duidelijk merkbaar in 'Lumière Noire'. De film speelt in het Frankrijk van de jaren tachtig dat opgeschrikt wordt door bomaanslagen in Parijs en toenemende vreemdelingenhaat. Het is een film met heel wat kritiek op het Franse machtsapparaat. Er wordt onder andere verwezen naar de aanslag op de Rainbow Warrior. Ook het tema van de politieke vluchtelingen komt uitvoerig aan bod.

Hondo

Ook de andere prent van Hondo, 'Sarraounia', draait rond macht en verzet. Strijdtonel hier is het binnenland van West-Afrika op het einde van de negentiende eeuw. De oprukkende Islam en de macht van de koloniale agressoren worden er tegenover elkaar geplaatst. In de film wordt ook aandacht besteed aan de positie van de vrouw in de Afrikaanse samenleving. In de Afrikaanse filmgeschiedenis wordt deze bij wijlen gewelddadige film als een van de mijlpalen beschouwd niet in het minst omdat Med Hondo erin slaagt een brug te slaan tussen de traditionele Afrikaanse cultuur en het Westers intellektualisme.

Ook Bassek ba Kobhio, de tweede grote naam op het festival, wordt geroemd om zijn sociaalkritische houding. Van hem

Installatie met rijstkom en melkpoeder

(foto Dirk Bernard)

wordt de film 'Le grand blanc de Lambarénié' vertoond. Het is het vanuit Afrikaanse hoek geïnspireerde levensverhaal van dokter Albert Schweitzer, tegen de achtergrond van de kolonialisatie en de onafhankelijkheidsstrijd van Gabon.

Naast de drie films van de centrale gasten, is ook nog 'Keita, l'héritage du griot', toegankelijk voor het grote publiek. De film is een combinatie tussen Afrikaanse legendes en realiteit, en handelt over de "griots", een soort traditionele Afrikaanse verhalenvertellers, raadgevers en muzikanten.

Henk Dheedene

'Lumière Noire' wordt op donderdag 18 april gespeeld. 'Sarraounia' op vrijdag 19 april, telkens om 17 u. Voor elk van deze films geeft Veto 5 vrijskaarten weg. Schrijf of geef een vriendelijk briefje af op het redaktiesekretariaat voor woensdag. 'Keita, l'héritage du griot' wordt donderdag om 20 u gespeeld. 'Le grand blanc de Lambarénié' vrijdag om 20 u. Dit allemaal in de Supercity in Leuven.

Het Vierkant: programma

Het hele programma van 'Vierkant voor Afrika' wordt opgevat als een soort reis door het kontinent. De (letterlijke) toegangspoort bevindt zich op het Martelarenplein. Muziekgroepjes en straatanimatie zetten daar de toon voor de rest van het gebeuren. In het transitiecentrum op de Bondgenotenlaan krijgen de reizigers alle informatie om zich een weg te banen door het Afrikaanse Leuven. Dezelfde Bondgenotenlaan wordt omgetoverd tot 'Afrika City': een soort Leuvense matongé-wijk waar Afrika geproefd, geroken, gevoeld en gehoord kan worden. Zelfs de winkels krijgen een Afrikaans kleedje.

Op podia in de Bondgenotenlaan, aan de Stadshouwborg en aan de Stedelijke Bibliotheek is er plaats voor muziek, dans en poëzie. Er staan kraampjes met exotische hapjes en drankjes. Ook Alma 1 en 2 serveren Afrikaanse maaltijden. In het kader van het politiek programma (zie ander artikel), kun je tussen 13.00 u en 15.00 u in de auditoria van De Valk naar acht gesprekken rond onder andere kwaliteit van ontwikkelingsamenwerking, vrouwen en politiek in Afrika en open en gesloten grenzen. Ongeveer op hetzelfde tijdstip is er op het Hooverplein een praatkafé aan de gang

met bekende en andere wereldburgers die over hun Afrikaanse ervaringen praten. Een van de centrale buitenlandse gasten op 'Vierkant voor Afrika' is Buchi Emecheta, een Nigeriaanse schrijfster die heel wat naam gemaakt heeft in de Engelse literatuur.

De hele dag door zijn er fototentoonstellingen, onder andere in Alma 2 en de Universiteitsbibliotheek. In het Cultureel Centrum Romaanse Poort loopt vanaf deze week al een tentoonstelling met hedendaagse kunst uit Senegal.

Centrum van het hele gebeuren is het groot podium op het Ladeuzeplein waar de hele dag lang groepen uit onder andere Boeroendi, Zaire en Senegal optreden. In De Valk is er een speciaal programma voor kinderen en jongeren kunnen terecht in de Van Evenstraat, waar onder andere verschillende werkwinkels gehouden worden. 's Avonds is er in Alma 1 een Satroboryfeest, met optreden van Nouvelle Génération, die Zairese soukous brengen. Het lijkt er sterk op dat één dag tekort zal zijn om heel Afrika te kunnen bezoeken.

(hd)

Voor meer praktische informatie kunt u terecht op het telefoonnummer 0900-35603.

Wetstraat

vervolg van p. 8

Verder keert ook het grote publiek zich af van ontwikkelingshulp, vaak op basis van onjuiste of ongenueanceerde informatie. Voor Afrika is het probleem des te prangerender door de crisissituaties in landen als Zaire, Rwanda en Boeroendi. Bovendien lijkt de aandacht van het westen zich te verleggen naar Zuid-Oost-Azië, dat een veel groter economisch potentieel biedt.

'Vierkant voor Afrika' eist van de Belgische ontwikkelingsamenwerking een grotere kwantiteit en kwaliteit. Zo moet eindelijk werk gemaakt worden van de belofte om 0,7 procent van het BNP aan ontwikkelingshulp te besteden. Momenteel bedraagt dit amper 0,3 procent van het BNP. Wat de kwaliteit betreft, wordt er meer personeel voor het Abos (zo ongeveer de officiële ontwikkelingsorganisatie van de Belgische staat) gevraagd en een grotere mogelijkheid tot publieke controle van de Belgische ontwikkelingsamenwerking. Verder zijn er eisen rond konfliktpreventie in Centraal-Afrika, de rol van de vrouw, voedselzekerheid en een wereldwijd verbod op anti-persoonsmijnen.

Antwoord

De kracht van het eisenpakket ligt in

het feit dat het vaak om heel expliciete vragen gaat die niet zomaar omzeld kunnen worden door de bevoegde ministers. Een aantal van de punten, zoals de aangelegenheden van het IMF en de Wereldbank, gaan wellicht het petje van de Belgische regering te boven, maar de overheid kan niet lichtzinnig omheen de kracht van het hele dossier. De organisatoren verwachten in elk geval veel van het antwoord van de regering. Dat zal er komen via de Staatssekretaris van Ontwikkelingsamenwerking Reginald Moreels. Op een politiek forum zullen de antwoorden van de regering in vijf werkgroepen verder besproken worden, met daarin onder andere kabinetmedewerkers van de betrokken ministers en Afrikaanse specialisten. Het geheel wordt afgesloten met een groot Afri/Eurodebat en een happening waar onder meer de Zairese aartsbisschop Monsengwo aanwezig zal zijn.

Henk Dheedene

Het politiek forum vindt plaats in de zalen van de Supercity op zaterdag 20 april van 11.00 u tot 13.00 u. Inschrijven vooraf is verplicht. Het Afri/Eurodebat loopt in de Promotiezaal van de universitaire Hallen van 14.00 u tot 15.30 u. En vanaf 16.00 u tot 17.00 u kan je op het Ladeuzeplein tussen de muziekprogramma's naar de 'Stem van Afrika', een politieke happening. Alle inlichtingen vind je bij 'Vierkant voor Afrika' op het nummer 02/539.26.20.

WERKANT
VOOR
AFRIKA

MANIFESTATIE LEUVEN
Zaterdag 20 april '96

“Men behandelt ons als intellectuelen!”

Vantgarde verbind je niet automatisch met het medium strip. Het is een term die je eerder associeert met klassieke kunsten: schilderkunst, literatuur. Nochtans zijn er in België twee kunstenaarskollektieven die avantgardistische strips maken, zonder zich te bekommeren om de ‘vaststaande’ wetten van het medium. Het Vlaamse ‘Bill’ kwam in Veto 15 ter sprake bij monde van Bart Schoofs. De jonge ‘founding fathers’ van het Franstalige ‘Frigo’ waren op 27 maart in Leuven ter gelegenheid van een stripcolloquium.

Dat colloquium in de Faculteit Letteren werd georganiseerd door Jan Baetens. Baetens publiceert over strips en is een fervent sympathisant van ‘Bill’ en ‘Frigo’. Hij had beide kollektieven dus uitgenodigd om deel te nemen aan het colloquium. Gelukkig waren de heren van ‘Frigo’ achteraf nog niet te murw voor een babbel over hun werk. Meer bepaald over ‘Les Nébulaires’, het eerste lange stripverhaal dat ze zelf hebben uitgegeven.

Veto: *Op de cover van het boek staat Denis Deprez als auteur. Eén van jullie heet ook zo. Maar Jan Baetens suggereert in zijn voorwoord in het boek dat ‘Denis Deprez’ wel eens een kollektieve naam zou kunnen zijn. Mogen we weten wie dit boek eigenlijk gemaakt heeft?*

Olivier Deprez: «(grinnikt) ‘Les Nébulaires’ is het werk van Denis. Omdat we elke dag met vier in het atelier werken, is er wel onrechtstreekse invloed van de andere drie natuurlijk. Maar wij hebben geen tekeningen gemaakt of geen delen van het scenario geschreven. Omdat het boek in verschillende stijlen is getekend, roept het bijna vanzelf de suggestie van meerdere auteurs op. Ook de lezer zal zich enigzins in verschillende deelzeters gesplitst voelen. Wat je in het werk heel sterk terugvindt is ‘déborderment’, buiten de oevers treden. Dat willen we bereiken. Op alle niveaus. We zijn niet tevreden met wat ongewone elementen in het verhaal; het héle verhaal is ongewoon.»

Veto: *In het werk valt op dat alles veranderlijk is. Er loopt bijvoorbeeld iemand rond met een vlag waarop telkens een ander beeld uit het verhaal te zien is.*

Denis Deprez: «Die vlag is een spiegel van het verhaal. Ze verwijst telkens naar andere delen van het verhaal. Dat veranderlijke is typisch voor ons werk. Bij ons is alles onstabiel. Alles beweegt.»

Veto: *Wie heeft jullie werk beïnvloed?*

Denis: «In de stripwereld voornamelijk Breccia (legendarisch Argentijns auteur nvdr) en zijn leerlingen Sampayo en Muñoz. Raúl ook, dat is een Spaanse tekenaar.»

Thierry Van Hasselt: «We hebben wel allemaal een andere stijl en dus ook andere invloeden. In de stripwereld is het misschien gemakkelijk, want daar zijn niet zo veel interessante kunstenaars. Maar in andere kunsten hebben we heel verschillende invloeden, denk ik.»

Denis: «Bij ons is een tekenstijl nooit een doel ‘an sich’. Wij maken de stijl ondergeschikt aan het verhaal dat we willen vertellen. In ‘Les Nébulaires’ staat het genre gebeurtenissen centraal, niet de stijl.»

Olivier: «Men probeert altijd onze bronnen te zoeken in de stripwereld, maar ik denk dat je er niet zo veel kunt vinden. Behalve Breccia. Hij had begrepen dat er verbanden zijn tussen strip en schilderkunst bijvoorbeeld. Het expressionisme komt in zijn stripwerk soms uitdrukkelijk naar voren. Hij zag ook verbanden met de literatuur. Borges heeft een rol gespeeld in zijn werk. Wij proberen ook verbanden te leggen met andere kunstvormen. Geen ‘art pour l’art’, maar geëngageerd werk.»

Veto: *Is ‘Les Nébulaires’ nog een strip in de strikte zin?*

Denis: «Jawel. In de heel strikte zin. Het boek bestaat nog altijd uit getekende stroken.»

Thierry: «Van een klassieke strip verwacht je een lineair verhaal, waarin alle aanwijzingen worden gegeven om het verhaal passend te interpreteren. Maar wij werken veel liever met fragmenten.»

Veto: *Het stoort jullie niet dat de lezer wel eens een andere interpretatie zou kunnen hebben dan jullie erin wilden leggen?»*

Denis: «Nee, daar heb ik geen probleem mee. Natuurlijk zal de interpretatie van de lezer niet grondig verschillen van de onze. Want hij moet zijn interpretatie bouwen op de informatie die wij hem meegeven. Dus hij interpreteert een prentje op een bepaalde manier. Tien prentjes verder constateert hij dat hij zijn interpretatie moet aanpassen, want hij krijgt nieuwe informatie. Zo wordt de lezer gedwongen om voortdurend zijn interpretatie te blijven herzien. Wij geven maar enkele parameters, de rest moet de lezer zelf doen. Daardoor zullen er evenveel versies van ‘Les Nébulaires’ zijn als lezers.»

Veto: *Denken jullie aan de lezer als jullie je verhalen maken?*

Olivier: «Je kunt de situatie een beetje vergelijken met het werk van Kafka. Dat heeft een directe invloed op de lezer. Wij willen dat ook bereiken. We denken niet: ‘Nu gaan we eens een verhaal maken voor de lezers’. Maar als wij werken, lezen we zelf ook ons eigen werk. En hoe meer vak-kennis je verwerft, hoe kritischer je zult staan tegenover je eigen werk.»

«Mensen die ons verwijten dat we geen aandacht hebben voor de lezer, heb-

ben het verkeerd. Wij gaan ervan uit dat iedereen zich op de een of andere manier in ons werk kan vinden. Een beetje naïef misschien, maar beter dan het mijns inziens elitaire standpunt dat het publiek onveranderlijk is en vaststaande verlangens heeft. Ik denk dat wij meer aan het publiek denken dan mensen met een kommersieel uitgangspunt.»

Veto: *Waarom die andere kunstvormen?*

Olivier: «We hadden ze gewoon nodig omdat we niet binnen de grenzen van de strip wilden blijven. In de schilderkunst hebben artiesten zich vragen gesteld over de methode om iets in beeld te brengen, die in de strip nog nooit gesteld zijn. Het is dus logisch dat we naar mensen als Francis Bacon zijn gaan kijken.»

Veto: *Jullie werken meestal in zwart-wit. Ik vraag me af of dat artistieke of of economische redenen is. Kleurenfilms moeten voor jullie toch onbetaalbaar zijn...*

Thierry: «Zwart en wit volstaan om een verhaal te vertellen: ze vormen een syntese. We willen ook niet zomaar inkleuren: als we een extra kleur gebruiken, dan moet er ook een extra betekenis in zitten.»

Olivier: «In mijn werk over de rellen in Molenbeek heb ik rood gebruikt. En daar was dat functioneel: ik kon de hele strip vanuit het rood laten vertrekken door de konnotaties van die kleur.»

Veto: *Hoe zit ‘Frigo’ eigenlijk in elkaar?*

Thierry: «We zijn met vier. Wij drie en Vincent Fortemps. Samen hebben we een vzw. We geven het tweemaandelijkse tijdschrift ‘Frigo’ en andere projecten zoals ‘Les Nébulaires’ uit. Anderzijds zijn wij vier ook verantwoordelijk voor de artistieke kant van ‘Frigo’. Wij maken wel niet alle bijdragen voor het tijdschrift. Er zijn heel wat artiesten met wie we goede relaties hebben en die geregeld werk publiceren in ons tijdschrift. We zijn dus tegelijk uitgever en artistieke motor. Misschien ook wel politieke motor: we discussiëren vaak

over welke richting we uit willen.»

Denis: «We doen alles zelf. Van fotogravure tot het atelier poetsen.»

Veto: *Hoe is ‘Frigo’ gestart?*

Denis: «We hebben elkaar leren kennen op Sint-Lucas in Brussel.»

Thierry: «Na een gezamenlijk project voelden we de behoefte om samen voort te werken aan andere projecten. Dat was in 1991. We hebben verschillende stadia doorlopen. We hebben nog een uitgever gehad die ons werk heel mooi uitgaf. Maar hij is op een bepaald moment gaan lopen. Hij was iedereen verschrikkelijk veel geld schuldig. Toen zijn we zelf maar met een uitgeverij begonnen.»

Veto: *En kunnen jullie eraan uit?*

Thierry: «Het gaat, ja. Dat wil zeggen: het is niet problematisch.»

Veto: *Hebben jullie vaste contacten met jullie geestesgenoten: Bill, L’Association,...*

Thierry: «Volgens mij zijn er vier groepen die opvallend goed bij elkaar passen: Bill en Frigo in België en Amok en L’Association in Frankrijk. We begrijpen elkaar.»

Denis: «We doen wel eens iets samen.»

Veto: *Voor avantgarde zijn jullie redelijk stabiel. Als jullie niet oppassen, worden jullie nog een instituut.*

Thierry: «We doen alsof.»

Denis: «We moeten wel. Aan de mensen die we moeten betalen, moeten we de indruk geven heel braaf te zijn. We moeten kommersieel denken, omdat er zo weinig lezers zijn. In België hoogstens honderd, in Frankrijk hoogstens tweeduizend. Dat is erg weinig. Maar zelfs als onze onderneming financieel een flop blijkt te zijn, zal ons dat niet beletten onze tijdschriften uit te geven. Ja, we zullen dan bij Delhaize moeten gaan werken. Een beetje vervelend is dat wel. Maar we zullen zeker blijven publiceren.»

Veto: *Is er in Wallonië of in Frankrijk belangstelling voor jullie projecten? In Vlaanderen kan ‘Bill’ genieten van vrij ruime aandacht in de pers. Steve Michiels publiceert bijvoorbeeld in De Morgen.*

Denis: «In Wallonië is het erger. Men behandelt ons als intellectuelen, in de pejoratieve betekenis. Wij stellen vragen over zeer voor de hand liggende dingen en de mensen akcepteren dat niet zomaar.»

Olivier: «We hebben een exemplaar van ‘Les Nébulaires’ opgestuurd naar de striprecensent van Le Soir. Hij wou het boek niet bespreken, want het was volgens hem geen strip. Hoeveel duidelijker kun je nog zijn? Zo denkt de Waalse kritiek dus over ons.»

Denis: «Ik heb de indruk dat het Nederlandstalige publiek veel meer openstaat voor wat we doen. We werken ook meer en meer met Vlamingen.»

Olivier: «Het is ondenkbaar dat men ons op dit moment zou uitnodigen voor een universitair colloquium in Wallonië. Men doet daar alsof we niet bestaan.»

Ger Meesters

‘Les Nébulaires’ van Denis Deprez telt 161 pagina’s en kost 890 frank. Het tweemaandelijkse tijdschrift ‘Frigo’ kost meestal ongeveer 300 frank. Frigo’s uitgeverij heet Fréon en haar producten zijn verkrijgbaar in de gespecialiseerde stripwinkel.

Gulle Germania

Uorige maand heeft studentenkring Germania vijftienvestig kaarsjes mogen uitblazen. Ter afsluiting van dat feestjaar besloot de kring het overschot van haar werkingsgeld te schenken aan de noodlijdende bibliotheek van de Letterenfakulteit, in plaats van de dertigduizend sollen op te soepelen op galabals en pensenkermissen.

Het Germaniapresidium is — volkomen terecht, overigens — de mening toegedaan, dat de werkingsmiddelen van de Letterenbibliotheek te beperkt zijn. Het budget is de laatste tien jaar niet meer aangepast, terwijl de prijs van de boeken wel de hoogte is ingegaan. Dat is uiteraard een probleem waar alle fakulteitsbibliotheken mee te maken hebben, maar de nood manifesteert zich toch niet iets strenger in Letteren, want — zoals de naam van de fakulteit het al doet vermoeden — alles daar draait om het geschreven woord. "Een bibliotheek is voor de Letterenstudent wat een laboratorium is voor een positieve wetenschapper", aldus de germanisten.

Boekenlab

Het budgettaire probleem is volgens de betrokkenen niet de schuld van de Fakulteitsraad, die de werkingsmiddelen verdeelt die aan de fakulteit toegewezen worden. De Fakulteitsraad steekt immers al de helft van het geld in de bibliotheek. Het probleem situeert zich hoger. "De fakulteit krijgt voor haar werking niet veel speelruimte van de academische overheid. Maar ja, ook daar

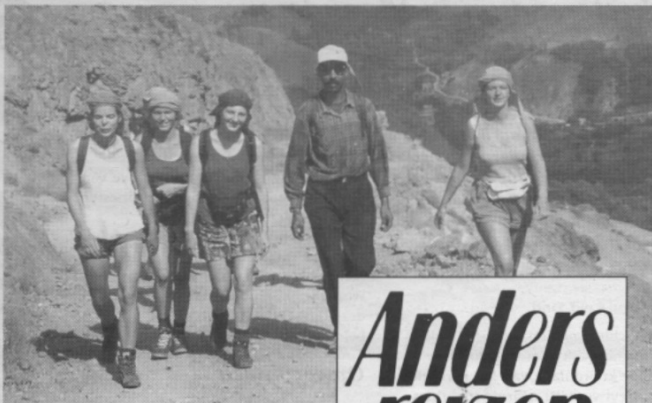
zijn de geldpotten niet onuitputtelijk hé", klinkt het in de bibliotheek.

Germania besefte ook wel dat een schenking van dertigduizend frank slechts een druppel op een hete plaat is. De geste is dan ook eerder symbolisch bedoeld. Toch wordt ze ten zeerste geapprecieerd door professor Marcel De Smedt, de bibliothekaris van de Letterenfakulteit. "Voor de bibliotheek is het bedrag inderdaad eerder symbolisch, maar voor de studenten is dit toch een zeer groot bedrag. We zullen het bedrag besteden aan boeken voor germanisten. Een aantal woordenboeken is dringend aan vervanging toe en verder zullen er enkele boeken gekocht worden over Duitse literatuur en taalkunde."

Voorloper

Of de schenking van Germania misschien een precedent kan vormen voor verdere externe financiering van de universiteitsbibliotheken? De Smedt: "Schenkingen van anderen zijn uiteraard steeds welkom. De schenkers worden steeds bedankt met een vignet dat in het boek gekleefd wordt." Maar voorlopig stapt De Smedt nog niet naar bedrijven om een schenking te vragen. "De Centrale Bibliotheek is alvast in die richting aan het denken. Het zou dan wel niet gaan om de schenking van boeken, maar om de restauratie ervan, of om de uitbreiding van de computerfaciliteiten. Ik wacht dus af. Het heeft weinig zin om nu voor 'cavalier seul' te spelen."

(be/jj)

Anders reizen

AVONTUURLIJKE JONGERENREIZEN van 18 tot 28 jaar

wandelreizen - trekkings
rafting - canyoning - mountainbike
in Europa, Turkije en Marokko

Stuur mij de gratis brochure 'Jongerenreizen '96':

Naam : _____
Adres : _____

Refugiestraat 15 - 3290 Diest - Tel. (013) 33 40 40 - Fax (013) 32 16 08

VET

Verkiezingen bij VTK: een reuzensprookje.

Dieter Penninckx is enige preseskandidaat die opkomt met zijn ploeg "gigant". Wie denkt dat dit tot een sneerloze verkiezing zal leiden, komt bedrogen uit. De drie-enzestig hoofden tellende ploeg beleefde intens vergaderplezier wat leidde tot een interessant aanbod van activiteiten. Het verzorgde programma is opgevat als een... sprookje. Geef toe, bierfletsen met 'croque garçon' bevoorrading en een middeleeuws steekspel (maandagnamiddag 15 april aan Alma 3) spreken tot de verbeelding. Zelfs de basisprincipes van elk presesverkiezingshandboek worden gerespekteerd vermits een debat en kantus (maandagavond) en een lolploegennamiddag (dinsdag aan Alma 3) tot de ingrediënten behoren. Originieel is de Breughelavond (dinsdag, alweer in Alma 3), opgeluisterd door onder-

meer de winnaars van ons eigenste songfestival en gevolgd door film en kampvuur. Proffen die willen bewijzen eeuwig jong te blijven (waar ze natuurlijk niet in zullen slagen) kan je aan het werk zien op woensdagavond (in de Waalberg) tijdens een profffen-playback.

Alhoewel deze organisatie vóór de ploeg pleiten, blijft het verkiezingsprogramma zelf beperkt. 'Gigant' belooft het overaanbod aan activiteiten in te krimpen ten voordele van de kwaliteit ervan (nou moe?). Verder beloven ze plechtig werk te maken van meer en snellere internetfaciliteiten. De ploeg besluit dat ze de ingeslagen weg van "konstruktief samenwerken met de profffen" willen verder zetten.

Eén van de grote uitdagingen waar de

vorige presesploeg én de huidige voor staan is het fakbarprobleem. VTK is terecht bezorgd in haar zoektocht naar een fakbar. Alle noodoplossingen ten spijt streven ze naar een fakbar in eigen beheer. Er zijn besprekingen aan de gang tussen de naartijge VTK'ers en de Waalberg waarbij een gedeelte van de Waalberg zou omgetoverd worden in VTK fakbar, maar de besprekingen zelf en de stand ervan waren naar verluidt niet voor publikatie vatbaar.

Tot slot belooft Dieter plechtig geen postbus te openen en het budget van de verkiezingen onder de tweehonderdduizend Belgische frankes te houden, wat schijnbaar een reglementaire verplichting is. (pm)

In dubio pro VRG

Over de verkiezingen bij het VRG werd veel gezegd maar het laatste woord lag bij de studenten zelf. In totaal werden 1360 stemmen uitgebracht waarvan er ongeveer negenenzestig procent toebedeeld werden aan de ploeg "wet, wet, wet" van Bruno Lambrecht en slechts vijftientwintig aan de ploeg "Surplus" van Roel Ancliaux. Alhoewel de verkiezingen een extra dimensie kregen door de ontdekking van de laakbare feiten, verliepen de verkiezingen volgens de traditionele VRG normen: goedgevlud en vlot. Niemand kan trouwens ontkennen dat de ploeg Surplus een dikker gevuld programma bood dan die van 'wet, wet, wet'. Beide partijen organiseerden een HDR avond (met de nodige gratis vaten). Muziek was er te over. 'wet, wet, wet' liet Noordkaap overwaaien naar Alma 2. De dissipelen van Ancliaux lieten Bram Vermeulen en Hans De Booy het Maria Theresiacollege teisteren. Ook Jo Lemaire mocht haar ding doen op verzoek van (en na betaling door) Surplus.

Dit brengt ons bij de officiële cijfers van de gespenderde budgetten. Officieel zou de ploeg van Bruno Lambrechts zo'n 300.000 frankes gespenderd hebben terwijl de ploeg van Roel Ancliaux bijna het dubbele, 580.000 frank, opsoepeerde, waarvan 265.000 frank eigen middelen. Natura sponsoringen werden in deze bedragen niet verrekend.

Op VRG'ers kultuuralfabeten geworden zijn, laten we in het midden, maar de kunstavond ingericht door Surplus bleek een echte flop. Naar verluidt kwam er slechts twee man opdagen. Ook debatteren is blijkbaar niet meer in trek in de Valk. Het sociale zekerheidsdebat was duidelijk de te-ver-van-het-bed-show. Slechts tien man daagde op. Verwonderlijk is dat ook het debat over de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van ministers flopte wegens ondermaatse belangstelling: slechts zestien bezoekers. (pm)

Grand Café La Royale

Martelarenplein 6 - 3000 Leuven

tegenover het station

elke dag open van 7.30 tot 24.00
weekend 10.00 tot 24.00

ontbijt - kleine maaltijden - dranken - pannekoeken enz.

Elke dag diverse (inter)nationale kranten en tijdschriften

advertentie

Wachten op God

Op donderdag 18 april organiseert "Het Verlangen van het Volk Gods" een info-avond over het kerkreferendum in Vlaanderen. Veto wilde wel eens weten wie in godsnaam het 'Volk Gods' is en wat ze verlangen.

Koos Van Schie, 'missionaris van Steyl', is de verantwoordelijk voor de informatie-folder en de coördinatie van het kerkreferendum. Steyl verwijst naar de stichtingsplaats in Nederland van de orde van missionarissen waarvan ook Van Schie deel uitmaakt. Deze missionarissen zijn internationaal actief met het verspreiden van de Blijde Boodschap over heel de bevolking.

Verstoten

Koos Van Schie was zelf zes jaar in Zaire, werkt(e) voor verschillende bewegingen in het genre van 'Gerechtigheid en Vrede' (waarin hij Europees Koordinator was van '89 tot '95) en is nu op zijn drie-enzestigste levensjaar nog steeds goed gezond, gelovig en een bezige bij.

Veto: Wat verlangt het 'Volk Gods'?

Van Schie: «Het Godsvolk — en dat zijn dus alle gelovigen — verwoordt in deze tijd steeds duidelijker de vraag om een democratisch kristelijk geloof: een geloof dat er voor iedereen is en waarin iedereen waardering kan vinden. Dit is de dag van vandaag niet het geval. Veel van de maatschappelijk verstoten worden nog eens op één of andere manier door de katholieke kerk verstoten. Denk maar eens aan getrouwde priesters, homoseksuelen en vrouwen. Men hoort binnen de kerk wel mensen die stellen dat "een toekomstig Vatikaans Konsilie haar conservatieve standpunten ooit wel zal herzien". En Kardinaal Danneels kwam in zijn eindejaarsviering voor de migranten op... Maar dat mag nog maar het begin zijn van een doorgedreven beweging naar nieuwe openheid. De katholieke kerk moet er zijn voor iedereen, en voor de 'zwakke broeders en zusters' in eerste instantie. Daarom verzamelen wij — een netwerk van kristelijke basisgroepen, een aantal parochies en vele individuen — alle actuele vragen op een verlanglijstje, onze folder. De bevraging loopt van 20 maart tot eind oktober 1996, waarna alle reacties zullen worden doorgegeven aan de Belgische bisschoppen, het IPB en aan heel de geloofs-gemeenschap.»

Veto: Komt dit alles niet een beetje laat? De kerken zijn leeg en misschien kan dat wel verklaard worden door de houding van de kerk zelf. Jarenlang heeft de kerk elke vernieuwing afgewezen.

Van Schie: «Dé Kerk is een gemeenschap van mensen met verschillende meningen. Aan de basis ligt de Bijbel, het levensverhaal van Jezus. Dat is één tekst die op verschillende manieren kan worden geïnterpreteerd. Jezus was een hervormer die zich verzette tegen de Joodse Wet, want deze werd door de priesters van die tijd te streng gelezen.»

Beleving

«Er zijn stukken waarover men eensgezind is, maar er zijn ook problemen die in de Bijbel niet behandeld worden omdat die zich in die tijd niet voordeden of niet ter zake waren. Wat doe je daarmee, met die leemten? Als je streng bent, dan oordeel je over zo'n probleem "het mag niet, want het staat niet in de Bijbel". Maar je kan je ook afvragen in hoeverre Jezus hiervoor open zou staan. Maar daar scheelt het hem niet! Vandaag de dag is onze Kerk wéér een wet geworden. Een verouderde hiërarchische structuur met

vastgevreten vooroordelen, regels en rituelen. Vandaar dat er grof gescheit twee stromingen zijn: één conservatieve van boven — paus, bisschoppen en priesters — naar beneden en één van het vernieuwende volk — de gelovigen — naar het Vatikan. En in en achter die laatste beweging staan wij, omdat het tijd wordt voor een democratisch geloof in deze tijd. En we leggen de nadruk op de beleving van het Evangelie.»

Opwerpingen

Veto: Waar vindt deze nieuwe openheid zijn inspiratie en oorsprong?

Van Schie: «De universele openheid waarover ik het heb, vindt zijn wortels in het verhaal van Jezus, in de dekreten van het tweede Vatikaanse Konsilie van paus Johannes XXIII en eigenlijk in heel de geschiedenis van de kristelijke gemeenschap: formatie, reformatie en kontrareformatie. De geschiedenis is een grote golfbeweging. Ik geloof dat de actuele crisis binnen de kerk kiemen van een nieuw begin bevat. Onze oproep is er gekomen na een Oostenrijks referendum. Het aldaar door-dachte ideeëngoed is in boekvorm verschenen 'Kirche auf Reformkurs (Kirchenvolks-Begehren)' door P.M. Zulehner. Onze oproep gebeurt ook in solidariteit met onze broers en zusters in Oostenrijk, Duitsland, Zwitserland, Frankrijk, Italië en Wallonië.»

«Er moet gewoon vanalles veranderen. De geloofsinspiratie is natuurlijk onveranderlijk en van alle tijden. Maar de interpretatie en zeker de 'gestalte' — tekens, gebeden — zijn veranderlijk doorheen de tijd. Zij moeten ook veranderen om geen vervreemdend effect op de mensen te hebben. We willen bijvoorbeeld dat de eucharistievieringen meer een moment van bezinning en verwondering worden, waarin ieder van ons inspraak heeft. Vooral een levendig beleven van het evangelische geloof, daar is het ons om te doen.»

Veto: En wat vindt het Vatikan daarvan?

Van Schie: «Het Vatikan is natuurlijk conservatief in die dingen. Ze wil trouw blijven aan het oude wereldbeeld, dat ons inzien verouderd is. Nochtans is het Vatikan niet geheel gekant tegen vernieuwingen, alleen ziet ze die vernieuwingen liever geregeld van boven uit, zoals kardinaal Danneels stelde.»

Opzicht

Veto: Een laatste vraag nog, een kerk die het Volk Gods centraal stelt, is die niet sterk protestants geïnspireerd?

Van Schie: «Dat zijn zo van die theoretische vragen die je beter stelt aan theologen. Waar het ons om gaat, is een beleving van het geloof in God. En in dat opzicht zijn zulke opwerpingen onooglijke details.»

Koen Thomas

Indien je interesse en/of vragen hebt, kan je voor verdere informatie terecht op de info-avond over het Kerk Referendum Vlaanderen in het Maria-Theresiacollege, donderdag 18 april om 20 u. Sprekers zijn de professoren Georges De Schrijver en E. Mertens.

Vergis je niet, vergis je niet

(foto Dirk Bernard)

HET BESLOTEN LAND

Strips, Comics & Cool Media — Parijsstraat 16, Leuven 016/22.58.40

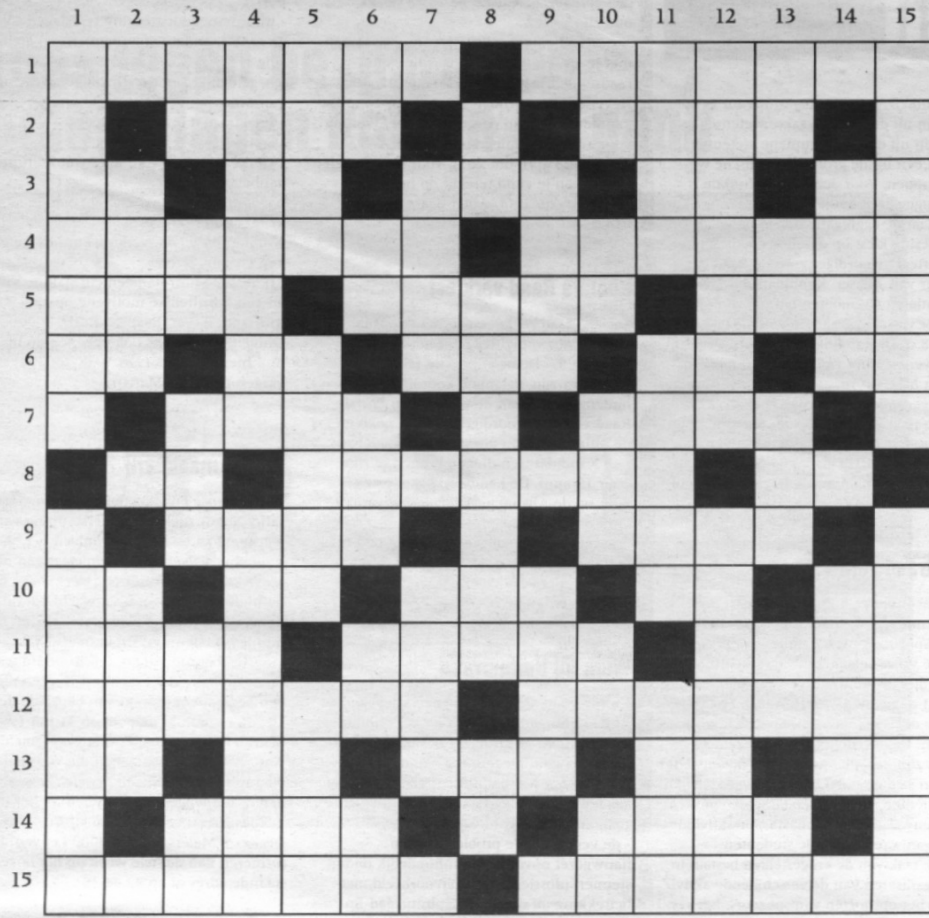
DO 18 APRIL

JOHAN DE MOOR
SIGNEERT van 16:30-19:30

ECO COPY
Tiensestraat 118 - Leuven
016/23.70.30
Open van 9 tot 22 u.

adv.venente

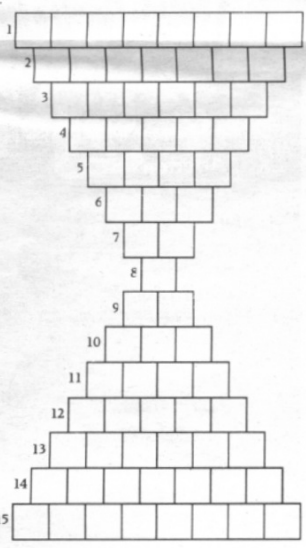

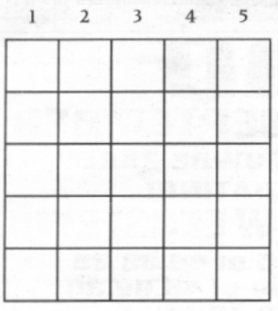
Horizontaal — 1 Revolver — Opgetogen, in vervoering 2 Zonderling idee — Vogel 3 Zangnoot — Reeds — Jong dier — Voegwoord — Voegwoord 4 Iemand die een ambacht uit liefhebberij beoefent — Toespraak bij een begrafenis 5 Verlegenheid — Jongensnaam — Zoogdier 6 Voegwoord — Boom — Vogel — Zangnoot — Zangnoot 7 Hoekzuil — Belgische stad 8 Bijbelse plaats — Als lid van een vereniging schrappen — Rivier 9 Spoel, houten rolletje — Godin der overwinning 10 Deel van de bijbel — Voorzetsel — Zwarte stof — Lengtemaat — Voorzetsel 11 Rivier — Jongensnaam — Slotwoord 12 Gezond maken — Beminnelijk persoon 13 Pers. vnw. — Dwarsmast — Verzot op — Zangnoot — Zangnoot 14 Vleesgerecht — Mikpunt 15 Diepgaad — Renbode.

Vertikaal — 1 Tot kalnte brengen — Stoot, schok 2 Aziatische staat — Opgelegde werkzaamheid 3 Zilver — Verorberde — Boot — Meisjesnaam — Rivier 4 Kuren — Als gast verblijven 5 Rij voertuigen — Lus — Munteheid 6 Lengtemaat — Zangnoot — Griekse godin — Pers. vnw — Zangnoot 7 Hard en breekbaar — Overzet 8 Getal — Aanhoudend penzen — Dreumes 9 Doorschijnende stof — Wit poeder 10 Bijwoord — Vaste stof — Drager van erfelijke informatie — Zangnoot — Zangnoot 11 Zichtbaar mengsel van gas en fijne deeltjes — Rode verfstof — Vogel 12 Telkens herhaalde versregels — Deel van een orgel 13 Dreumes — Kluitenbreker — Vrouwelijk dier — Pers. vnw. — Chinese lengtemaat 14 Rivier — Woord met een scherp omlinjende betekenis 15 Uitgebreid eten — Hert.

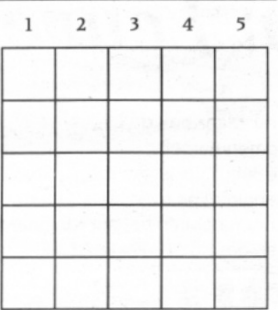
Door Filip De Keukeleere

- 1 Overblijfsel
- 2 Vis
- 3 Gebied in Ierland
- 4 Deel van een fotoestel
- 5 Boei.

- 1 Kaartspel met 78 kaarten
- 2 Strijdpark
- 3 Scheepseksploitant
- 4 Schande
- 5 Verpakking

- 1 Adellijke man
- 2 Karakteristieke geur
- 3 Ronde versiering
- 4 Griekse letter
- 5 Deel van Afrika

Door Filip De Keukeleere

**EUROPEAN MASTER'S
IN PUBLIC ADMINISTRATION**

▲

POSTGRADUAAT PROGRAMMA VAN 1 JAAR

▼

in een Europees netwerk van zeven universiteiten en hogescholen van de Europese Unie: Brussel - Berlijn - Ludwigsburg - Leeuwarden - Liverpool - Limerick - Évora

▲

leidt tot de titel van
**GEDIPLOMEERDE IN DE VOORTGEZETTE STUDIE
VAN EUROPEAN PUBLIC ADMINISTRATION**

▼

aanvang: 1 oktober

▲

Inlichtingen: Prof. Dr. H. Wuyts - Hogeschool Gent
E-MPA-coördinator
p/a. Erasmushogeschool
Trierstraat 84, 1040 Brussel
☎ 02/230.21.48 - ☎ 02/230.99.90
Infodag: dinsdag 30 april - 14 u.

Kringraad verkies

Met het oog op de werking van het volgende academiejaar organiseert Kringraad verkiezingen. Op vrijdag 19 april kiest de vergadering vier vertegenwoordigers voor de Akademische Raad: één uit de groep eksakte wetenschappen, twee uit de groep humane wetenschappen en één uit de groep biomedische wetenschappen. Op dezelfde dag stellen de kandidaat-vrijgestelden zich voor. Deze bedienden (m/v) worden halftijds aangeworven voor de inhoudelijke en administratieve ondersteuning van de werking van Kringraad. De vrijgestelden staan onder andere in voor het maken van verslagen, voorbereidende nota's, voor het onderhouden van contacten met de andere raden en met de fakulteitskringen, voor de permanentie op het kantoor en de leiding van werkgroepen. De arbeidsovereenkomst wordt bepaald volgens de KAO van het PC 200.

Het werk van een vrijgestelde vereist de nodige flexibiliteit in verkuren en vooral voor de inhoudelijke ondersteuning is enige ervaring met onderwijswerking in de studentenbeweging gewenst.

Kandidaturen met motivatie en CV moeten binnen zijn op het kantoor van Kringraad op woensdag 17 april vóór 18 u. De kandidaten zelf worden verwacht op de vergadering van vrijdag 19 april om 19 u in lokaal MTC 00.16. Voor de vrijgestelden vindt de uiteindelijke stemming plaats op vrijdag 3 mei, ook om 19 u en ook in MTC 00.16.

Op vrijdag 3 mei verkiezen we de nieuwe voorzitter, die de werking van Kringraad coördineert, en vier vertegenwoordigers voor de Onderwijsraad, één uit biomedische wetenschappen, één uit eksakte wetenschappen, één uit humane wetenschappen A en één uit humane wetenschappen B. We verkiezen dan ook een nieuwe kringcoördinator, wiens voorname taak zal zijn de contacten met het stadsbestuur en de onderlinge coördinatie van de kringen te verzorgen. Kringraad denkt daarvoor aan iemand die reeds kringervaring heeft.

Kandidaturen met motivatie en CV moeten binnen zijn op het kantoor van Kringraad op dinsdag 30 april vóór 18 u. De kandidaten worden verwacht op de vergadering van vrijdag 3 mei om 19 u in MTC 00.16.

Op vrijdag 10 mei kiest de vergadering nog één vertegenwoordiger voor de Vereniging van Vlaamse Studenten (VVS, de Vlaamse studentenkoepel), nog één kandidaat voor de functie van internationaal vertegenwoordiger, die Kringraad vertegenwoordigt in de Raad voor Internationale Relaties van de KU Leuven en in de internationale studentenverenigingen Mosaic en ESN, en drie vertegenwoordigers voor het

Akademisch Vormingsinstituut voor Leraren: één uit de groep eksakte wetenschappen, één uit de groep humane wetenschappen en één uit de groep biomedische wetenschappen. Voor deze laatste functie is het aangewezen dat je in het volgende academiejaar de aggregatie-opleiding volgt. De vergadering kiest op dezelfde dag ook nog een vertegenwoordiger voor de Raad van Bestuur van Alfaset. Kandidaturen met motivatie en CV moeten binnen zijn op het kantoor van Kringraad op woensdag 8 mei vóór 18 u. De kandidaten worden verwacht op de vergadering van vrijdag 10 mei om 19 u in MTC 00.16.

Meer inlichtingen over al deze vakatures kan je krijgen op het kantoor van Kringraad, 's Meiersstraat 5 te Leuven, tel. 016/22.31.09, KU Leuven 37.89, fax 016/22.01.03, Kringraad@hagar.arts.kuleuven.ac.be.

Sportraad verkies

Voor de ondersteuning van haar werking gedurende het academiejaar 1996-1997 zoekt Sportraad twee halftijdse werkkrachten. De vrijgestelden zullen werken onder een bediendenkontraat van een jaar, en dit vanaf 1 augustus 1996. Hun taak bestaat erin de doelstellingen van Sportraad uit te werken. De doelstellingen die deze raad beoogt zijn de studentenbelangen aangaande sport aan de universiteit te verdedigen, de studenten in de verschillende committees vertegenwoordigen en massasportactiviteiten organiseren voor alle studenten.

De taak van de vrijgestelden bestaat in het organiseren van de verschillende activiteiten, het opsporen van sponsors, het verzorgen van de permanentie en het ondersteunen van de administratie. De halftijdse werkkraacht moet de Algemene vergadering begeleiden en de contacten tussen de leden ervan verzorgen.

Wij zoeken mensen die een grote belangstelling hebben voor sport en vertrouwd zijn met het studentenleven. De kandidaten moeten minstens een A1 diploma bezitten, vlot Nederlands, Frans en Engels spreken en tussen de 20 en de 35 jaar oud zijn.

Sociale Raad verkies

Sociale Raad zoekt een student voor de functie van voorzitter voor het academiejaar '96-'97. De belangrijkste taken van de voorzitter zijn algemene coördinatie en ondersteuning van de werking en Sociale Raad vertegenwoordigen binnen Loko en de universiteit, dit alles op vrijwillige basis.

Kandidaturen dienen binnen te zijn voor 19 april. De kandidaten stellen zich voor op de Algemene Vergadering van 19 april om 19.00 u.

Inlichtingen zijn te verkrijgen op Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, of telefonisch op het nummer 016/22.95.41, en dit tussen 15.00 u. en 18.00 u.

Werk bij Kultuurraad

Kultuurraad, de Leuvense overkoepelende studentenorganisatie die zich bezighoudt met kunst en cultuur, zoekt een coördinator voor de ondersteuning van de werking. Het gaat om een halftijdse kracht, voor het academiejaar 1996-1997.

- Taakomschrijving:
- de verschillende problematieken nauwgezet opvolgen en inhoudelijk ondersteunen (dossierkennis, bijvoorbeeld met betrekking tot de relatie Kultuurraad-Stuc, de Loko-verdeelsleutel, cultuurbeleid op regionaal en nationaal nivo,...)
  - de relatie tussen Kultuurraad, Stuc en de kringen verstevigen
  - administratieve ondersteuning van Kultuurraad (FKK, boekhouding)
  - de AV's en OAV's bijwonen
  - begeleiding van de Kultuurraadprojecten (Ithaka, inleidende cursussen en work-

- shops, honderdfrankdagen en losse projecten)
  - Informatiedoorstroming (verslagen AV's en OAV's, andere documenten) en archivering
  - begeleiding van de vrijwilligerswerking van Stuc
  - meedraaien in de Stucploeg
- Vereisten:
- sterke interesse voor alles wat cultuur aanbelangt
  - vlot in de omgang, contactvaardig
  - organisatorische aanleg
  - studenten bij de werking kunnen betrekken en motiveren
- Interesse? Stuur dan een curriculum vitae en een schriftelijke motivatie op naar Kultuurraad, E. Van Evenstraat 2D, 3000 Leuven. Je kan ons ook opbellen op het nummer 23.67.73 (van 10.00 tot 18.00 u, vragen naar Piet Maris).

Arbeid maakt vrij

De Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) zoekt ter ondersteuning van de werking van haar studentenblad Veto gedurende het volgende academiejaar één halftijdse kracht (19,5 uur per week). Van de halftijdse kracht wordt verwacht dat hij/zij de werking van het blad praktische en inhoudelijke steun verstrekt om op haar werkingsterrein tot een doordacht beleid te komen. De halftijdse kracht zal werken met een bediendenkontraat van bepaalde duur.

Het kontrakt loopt af op 31 juli 1997. Schriftelijke sollicitaties met cv, vermelding van de speciale kwaliteiten die voor het blad nuttig kunnen zijn, moeten ingezonden of binnengebracht worden op het redactiesekretariaat van Veto bij Anemie Deckx, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Informeren kan de hele week op het bovenstaande adres of op 22.44.38.

LIDO

HEROPENT IN SEPTEMBER

IN GANS VERNIEUWDE ZAAL

NIEUWE UITBATING!

BOEK NU REEDS UW EERSTE FUIF

TEL. 016/22.67.15 of 46.33.30

GSM 075/77.39.69 of 45.09.30

FAX: 016/23.16.41

advertentie

Agenda

Wo 17/04 20 uur

MAGIC & andere cardgames

Vrij 19/04 20 uur

SPELAVOND

Magic, boardgames, RPG, Blood Bowl

Fantasy & Science-Fiction Spellen in Leuven

The Lonely Mountain
Tiensestr. 155 Leuven
Tel.: (016) 29.29.84
pfas@lonmount.be

GRATIS demonstratie voor iedereen

Het 'kot van Leuven'

Op woensdag 17 april 1996 zetten meer dan 30 Leuvense studenten de deur van hun kot voor je open tijdens de 'open-kot-dag'. Kale, kleurige, knotsgekke en koninklijke, je krijgt alle soorten 'koten' te zien. De strijd voor de eerste Grote KB-Kottrofee belooft dan ook bikkelhoud te worden.

Deze open-kot-dag wordt georganiseerd door het Studenten-kantoor van de Kredietbank, samen met de Huisvestingsdienst van de KU Leuven.

Laatstejaars uit het middelbaar onderwijs vormen de uitgelezen

jury. Maar ook de Leuvense studenten mogen gerust een kijkje komen nemen.

Je krijgt op je tocht bovendien heel wat nuttige informatie en handige tips over op kot gaan.

Voor meer info bel het KB-Studenten-kantoor : (016) 24 13 01.

Afspraak op woensdag 17 april 1996 vanaf 14 uur aan het KB-Studenten-kantoor, Ladeuzeplein 15, Leuven. Tot dan!

zoekertjes

√ Het is een trieste zaak maar er worden blijbaarder nog steeds jassen gestolen: gestolen (of verkeerd meegenomen) op Scorpio fuif Rumba 28/03: zwarte leren heren vest, kort model, zwart gevoerd met kleine witte sirkels, op linkerborst een metalen Harley-Davidson label (valt er gemakkelijk af). Bellen naar 02/736.62.36 of 011/79.21.09 of zich wenden tot Ridderstraat 244 te Leuven. Terugbezorgen wordt beloofd.

√ Ook nodig in het nieuwe onderwijsprogramma 1e kan OG: film (een voorstel: Sense and Sensibility)

√ Hoe mooi. Eerste kan, eerste lief, helaas tweedehands.

√ Te koop: zwarte nepleren vest, met vastgehaaid H-D label.

√ Gebrek aan zelfvertrouwen? Zenuwen voor de presidiumverkiezingen? Een nieuw lief is de beste remedie.

√ Wij zijn op zoek naar 2 kamers in een zelfde kot, voor het volgende academiejaar. Graag een kot met fietsenstalling, douche en keuken. De kostprijs mag niet hoger liggen dan 6.000. Indien je info hebt: bel naar 016/22.23.36 en vraag naar Heidi Caris of Leen Loyez, Sint-Maartensstraat 42, Leuven.

√ Gezocht: origineel diploma 'burgelijk ingenieur'; voor onderzoek.

√ Schrapen niet past: nieuw presidium, nieuwe preses, nieuwe vice, nieuw lief.

√ Ex-lief?

√ Vond je de Jolé-avonden dit jaar goed en wil je dat volgend jaar zo houden? Dan ben jij misschien iemand om volgend jaar op Jolé op kot te komen. Geïnteresseerd? Laat ons iets weten: Jolé: J.P.Mincklerstraat 17 te Leuven, 016/22.20.26

√ Hans, houd abt Ellen aan ketting wegens vice op veroveringstocht.

√ Koen, da's echt goe voor uw vertrouwen als vice: als ge met uw standpunten net zo om springt als met uw lieven.

√ J., begrijpelijk dat een beginneling gefrustreerd is, maar ge hoeft er niet zo op te springen. Er zijn subtielere manieren om aan een lief te komen.

√ Inderdaad, 't schooljaar is bijna gedaan. We mogen dus geen tijd verliezen, hé Koen.

√ Wil de echte gefrustreerde trut nu recht-

staan abt.

√ Ellen, kom je bij Hans zo weinig aan je trekken dat je er een tweede minnaar moet bijneemen?

√ Hans, hou op met je manipulatieve trekjes te manifesteren. Jupiter videt et te puniet.

√ Quosque tandem abutere, Ellen, patientia nostra? pro illos medicos... tot in de sneak.

√ Hans VI, ik vraag me af in hoeverre jouw seksleven nog boeiend is, aangezien je denkt dat het nodig is je met dat van een ander te moeten bemoeien.

√ Bij nader inzien was ik inderdaad beter mee gaan dansen in Istanbul: in Zottegem was het ongelofelijk saai.

√ Homo homini lupus, femina lupior, hans lupissimus

√ Nu heb ik er toch echt genoeg van. Als ik te weten kom wie U bent, trek ik uw broek af en zal ik U met plezier spanken.

√ R., wil je aub proberen inzien dat iemand die ik graag zie, geen last voor mij kan zijn? Jij dus wel zeker niet. N.

√ Bart, Hans, Toon bedankt voor het redden van de fiets. Nathalie en Katrien.

√ Studio te huur, E.Ruelensvest 15 (Naamsepoort), 10.000 fr., alles inbegrepen, onmiddellijk vrij. Tel. 013/77.36.73

√ Pieter B., remember 26.03.96, Liefs, Katrien H.

√ W. is mans genoeg om naast mij nog 10 andere vrouwen te hebben, dixit L.K.

√ Ziet ge wel dat ik dat durf! S.F.

√ Beringen kampioen.

√ Trubac 2 maal kampioen.

√ Proficiat Ilse S.

√ Beter een bed in je maag dan een Maegh in je bed.

√ M.M.V.: Meer Minderjarige Vrouwen

√ Vanavond niet schat, ik heb een Maegh-zweer.

√ MMM...van Maegh

√ Maeghklachten? Drink Duvell

√ De liefde van de vrouw gaat door de Maegh

√ Pauscollege of Maegdenburcht

√ Te koop: printer HP Deskjet 510, anderhalf jaar oud, zeer weinig gebruikt, 5.000 frank, 's Meiersstraat 5, 016/22.04.66, vragen naar Patrick.

√ Ja Bart, taalkunde is inderdaad héél erg interessant.

√ Hoed! Er zit een nieuwe Hitler in de eerste kan Ono.

√ Help! Ik zie het niet meer zitten met Arabisch. Omaaaaaaaaaaaa?

√ Ik ook, help, ik word achtervolgd.

√ Wacht, stoere Katrien zal u helpen.

√ Heeft er iemand mijn beestje gezien? Beschrijving: 't is bruin, 't trekt een hopeloos gezicht en het luistert naar de naam Timon.

√ Wel Jong, Niet Hetero! - zomervijddagse.

Op kamp met 140 andere homojongens, lesbische meisjes en bij-jongeren. Begin juli, in Mol. Zeer snel inschrijven! Meer info hierover krijg je in neutrale, gesloten omslag toegestuurd via Het Goede Spoor, PB 113, 3000 Leuven-3, Doen.

√ De 'massa' lasagne gekombineerd met de tiramisù was overheerlijk chez Joke, Inez en Grete. Volgend jaar is het hopelijk onze beurt. Jean, Ronne, de Corre en Caie.

√ Trip van de week: Bowie zijn vrouw.

√ F. en (fuckin') S.I. Beware, for if some girl wanders (and it isn't by mistake) then a third thirsty dog will come and take the bone away! I've been there, trust me...Willy the pimp.

√ De parkwachter zou beter wat met zijn HF bezig zijn in plaats van stropers achterna te zitten!

√ Windstil is ook niet alles.

√ Benny, nog een kip zoet-zuur aub.

√ Waar zit de challenger van de aerobice-Queen-trophy? Op luisterstage zeker!

√ Jo begrijpt niet waarom zijn muis thuis wel werkt en op kot niet...Kathleen-nijd misschien?

√ Wil je meer en beter op de hoogte gehouden worden van de activiteiten van homojongengroep Het Goede Spoor, vraag dan gratis een proefnummer aan van onze nieuwsbrief. Dit kan via PB 113, 3000 Leuven-3. We sturen je alles onder gesloten, neutrale omslag.

√ Ja Bart, taalkunde is inderdaad héél erg

interessant!

√ Twee bekenden uit 1ste en 2de lie Ono: het-geen julle over de werking van Eeos hebben verteld op de infodag was wel lichtjes overdreven, niet? De waarheid zal nog wel aan het licht komen...

√ Aan ontvreemder mijner paarse muts in de fak van L&W woensdagnacht 20/03/96: 'Brenge mijn paarse muts onmiddellijk terug, anders gaan er dingen gebeuren die noch een lust gaan zijn voor het zicht, de smaak, de geur, de tast en het gehoor. Ikke duisternis ikke elleN (Mijn e-maildikkettes zijn ook wel gewenst).'

√ S., Sorry voor de 'fuckin'. We kunnen het misschien eens op een vroeger morgen gezellig uitpraten onder enkele aan de voordeur bestelde boterkoeken. Jij betaalt natuurlijk, ik heb namelijk geen kostuum.

√ Aan de Maggygirls. Bedankt dat jullie Annemie zolang hebben kunnen missen. Ze heeft mij wonderbaarlijk vertroeteld. Nu zijn jullie weer aan de beurt om dat voor haar te doen.

√ Maggy n 1, je bent voor mij de numero uno.

√ Si j'étais Tintin, j'irais en Syldavie, et y cueillerais c e que j'y trouve.

√ Op 4 mei kan u eens het 'beest' gaan uithangen in een manège, namelijk op de KJL-nationaal fuif. De manège moet u zoeken in de buurt van Oud-Heverlee, paardemest hoeft u dit keer alvast niet mee te nemen.

√ Jef, Jef, ne zeppelein, kruip maar gauw de kelder in.

√ Wie heeft aan het Rekencentrum mijn fiets gepikt?

√ Gezocht: goede uitvluchten (?)

√ Twelve Monkeys: vretend bekent kleur

√ Twelve Monkeys: neen, het is God niet.

√ Twelve Monkeys, en u?

√ Vanaf deze week staande kwissen van de dinsdag-Kringspier (op Scorpio) onder toezicht van een gerechtsdeurwaarder.

Het "groene" copy-center van Leuven.
Gerecycleerd en 100% chloorvrij papier
Thesen - Cursussen - Folders
Formaat A5 tot A2
ALLE inbindingen, Plastificeren tot A3
Snel - verzorgd - volledig afgewerkt

CANON Kleurkopie 50 Fr. en minder.
van 9 u. tot 22 u. doorlopend.
zat. 10 u. tot 17 u.

Tiensestraat 118
 3000 Leuven
 tel.: 016 - 23.70.30
 fax: 016 - 23.34.31

advertentie

agenda & ad valvas

DOOR BART EECKHOUT

MAANDAG

20.00 u **FILM** 'Taxi', gewelddadig maar fantasieus filmpje van Marty Scorsese (zie artikel op pagina 4), in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

22.30 u **FILM** 'New York New York', Oscarwinnend musicaal drama met Liza Minelli van Marty Scorsese (zie artikel op pagina 4), in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

DINSDAG

16.00 u **KONSERT** Eksamens gitaar (specialisatie), in de konsertzaal van het Lemmensinstituut, toeg. gratis, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.

20.00 u **FILM** 'Raging Bull', De Niro als bokser in een film van Marty Scorsese (zie artikel op pagina 4), in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

20.00 u **TEATER** 'Caligula', van Camus door het Zuidelijk Toneel in een regie van de geniale Ivo Van Hove, in de Stadsschouwburg, toeg. 150/250/300/400/500, org. KC Leuven.

21.00 u **KONSERT** Blues: Woody Mann: Amerikaans gitaarvirtuoos vermenkt blues, jazz en een snuifje klassiek, org. KC Oratorienhof, toeg. 250/300, org. KC Oratorienhof.

21.30 u **KONSERT** 'The Trouble 3', in 't Plectrum, toeg. gratis, org. Plectrum.

22.30 u **FILM** 'After Hours', tragedy of errors van Marty Scorsese (zie artikel op pagina 4), in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

22.30 u **FILM** 'Goodfellas', mafia-epos met De Niro en Pesci van Marty Scorsese (zie artikel op pagina 4), in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

22.30 u **FILM** 'Cape Fear', wraaktragedie met De

Niro als bad guy van Martin Scorsese (zie artikel op pagina 4), in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

WOENSDAG

16.00 u **KONSERT** Eksamens slagwerk en saxofoon (specialisatie), in de konsertzaal van het Lemmensinstituut, toeg. gratis, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.

18.00 u **FOTOGRAFIE** Opening tentoonstelling 'Van tekst naar fotografie' met werk van Marie-Françoise Plissart en studenten Culturele Studies, afdeling Woord en Beeld, in Centrale Bibliotheek (tentoonstellingszaal), toeg. gratis, org. Culturele Studies KU Leuven ism De Kunstbank.

20.00 u **TEATER** 'Caligula', van Camus door het Zuidelijk Toneel in een regie van de geniale Ivo Van Hove, in de Stadsschouwburg, toeg. 150/250/300/400/500, org. KC Leuven.

20.30 u **DANS** 'Ha, Ha, Ha', première van het nieuwe werk van Alexander Baervoets (zie artikel op pagina 5), in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

DONDERDAG

16.00 u **KONSERT** Eksamens piano (specialisatie), in de konsertzaal van het Lemmensinstituut, toeg. gratis, org. Konsertvereniging Lemmensinstituut.

20.00 u **FILM** 'The Last Temptation of Christ', spraakmakend passieverhaal naar de bestseller van Kazantzakis, een film van Martin Scorsese (zie artikel op pagina 4), in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

20.00 u **TEATER** 'Over de dorpen', van Peter

Handke door De Tijd in een regie van Lucas Vandervorst, in de Stadsschouwburg, toeg. 450, org. KC Leuven.

20.00 u **TEATER** 'MacBeth', Shakespeare geïnterpreteerd voor jongeren door Ad Hoc (zie artikel op pagina 4), in OLV-Predikherkerk, org. KC Leuven.

20.00 u **KONSERT** Lentekonsert (orgel): benefietkonsert nav restauratie van het Cavallé-Coll-orgel, in Jezuitenkerk, Waversebaan, Heverlee, toeg. 200/300, org. Jezuitenhuus.

20.30 u **DANS** 'Ha, Ha, Ha', première van het nieuwe werk van Alexander Baervoets (zie artikel op pagina 5), in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

VRIJDAG

20.00 u **FILM** 'The Age of Innocence', sinematografisch oogverblindend kostuumdrama met Michelle Pfeiffer, een film van Martin Scorsese (zie artikel op pagina 4), in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

20.00 u **TEATER** 'MacBeth', Shakespeare geïnterpreteerd voor jongeren door Ad Hoc (zie artikel op pagina 4), in OLV-Predikherkerk, org. KC Leuven.

20.30 u **DANS** 'Ha, Ha, Ha', première van het nieuwe werk van Alexander Baervoets (zie artikel op pagina 5), in Vlamingenstraat 83, toeg. 200/300, org. Stuc.

20.30 u **KONSERT** Interfak BigBand in konsert olv Bart Preneel met werk van oa Gerswhin, Chick Corea, Bert Joris (solist) en Charlie Parker, in zaal Metropol (Diestestraat), toeg. 150/200, org. Cultuurkommissie ism Interfak BigBand vzw.

22.30 u **FILM** 'The Color of Money', met Tom Cruise en Paul Newman aan de pooltafel, een film van Martin Scorsese (zie artikel op pagina 4), in 't Stuc, toeg. 100/150, org. Stuc.

ZATERDAG

20.00 u **TEATER** 'MacBeth', Shakespeare geïnterpreteerd voor jongeren door Ad Hoc (zie artikel op pagina 4), in OLV-Predikherkerk, org. KC Leuven.

Katechetika

• 16/04 Paasfuif, in Cuythoek.

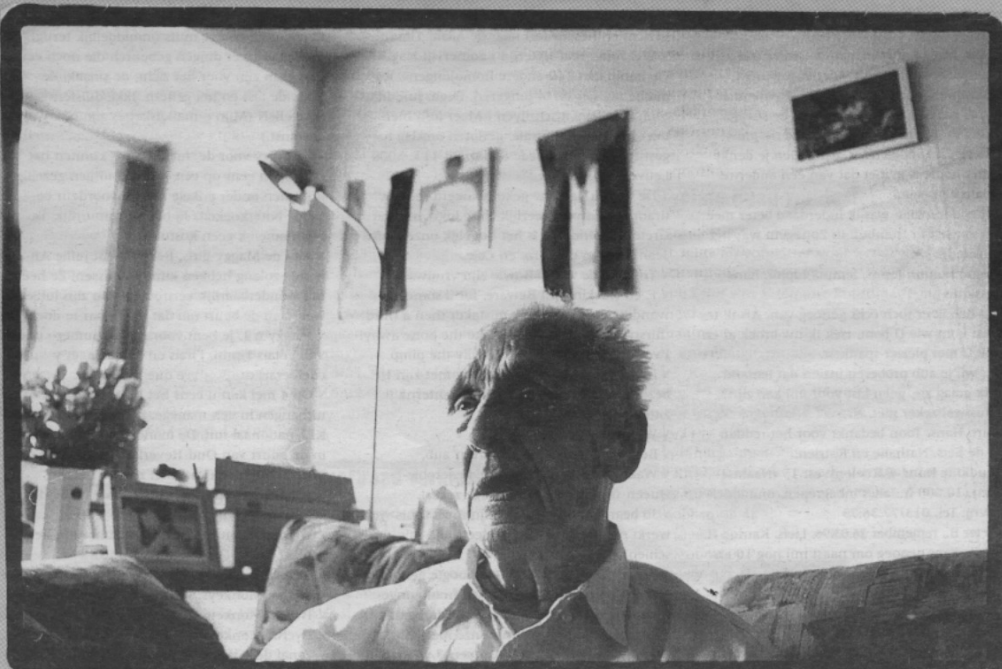
LBK

• 15/04 om 20.00 u: Kaas- en wijnavond, in Duivenbond. • 17/04 om 12.00 u: 24 uur van de Gnoerg. • 18/04 Droomfabriek, playback, karaoke, soundmix.

NFK

• 17/04 om 19.00 u: Emmanuel Levinas: lezing (Michel Dupuis, 19.00 u), en panelgesprek over de filosofie van Levinas met oa de profren Burggraef, Visker en IJsseling, in Kardinaal Mercierzaal, HIW, toeg. gratis.

"Louvain flamand? Jamais!"

Rosebud

(foto Tom Michiels)

Sjarel klaagt veel', zeggen de mensen. Maar wie de moed kan opbrengen om zijn levensverhaal te beluisteren, kan met hem meevoelen. Meer zelfs, het grijpt je bijwijlen naar de keel. De oorlogsjaren, waarin hij gendarm, verpleger en actief lid van het verzet was, en zijn werk in de Libanese vluchtelingenkampen, waar hij de noden van gevluchte Palestijnen lenigt, lopen er als een rode draad doorheen en, ongelukkig genoeg, niet alleen figuurlijk. In de woorden die hij hieraan besteedt, klinkt de bittere ondertoon vlijmscherp door. En toch ziet hij zichzelf niet als de zoveelste martelaar. "Ik heb gedaan wat iedereen zou doen in mijn geval". Naderhand zouden wij hier zo onze twijfels over hebben. Niet iedereen is witte Raaf.

Wanneer we bij hem binnen komen staat de televisie op CNN. Vierentwintig uur op vierentwintig nieuws, weet u wel, en dit keer over de recente bombardementen van Israël op Beiroet. "Het is toch verschrikkelijk", jammert de 82-jarige Charles Rens, terwijl hij zijn ogen nauwelijks van het scherm kan wgrekken. Desondanks biedt hij ons een ogenblik later gastrij zijn sofa, koffie en koeken aan. "De journalisten stellen het telkens opnieuw eenzijdig voor. Alsof de joden altijd de goeden zijn en de Palestijnen de duivels. De islamiet, of hij nu in Syrië, Libanon of Libië woont, op televisie noemen ze hem altijd terrorist. Maar wat geeft mensen hier in Europa en Amerika het recht om mensen die ze niet kennen te veroordelen voor wat ze doen? Zij vechten gewoon voor hun geloof en hun volk, iets wat ik tijdens de oorlog ook heb gedaan bij de weerstand. Toen heb ik ook zogenaamd terroristische aanslagen gepleegd, waar mensen bij verongelukt zijn."

Strijd

Meteen is de teneur van het gesprek gezet: het leven van Sjarel is doorlopen van een verbeterd strijd, indien niet fysiek dan

toch geestelijk. "Strijd is van alle tijden, en het zal de mensen nooit nog verlaten: Kaïn vermoordde Abel en de oorlog was geboren. Dat geldt voor iedereen, maar voor de één al wat meer dan voor de ander. Toen ik op mijn twee jaar naar de kleuterschool ging, had ik de eerste dag al de bloes van de juffrouw kapot gescheurd." Daar bleef het niet bij. Toen hij in zijn puberteit opkwam voor zijn ontlukende homoseksualiteit, kreeg hij in zijn familie de wind van voor. Vooral van zijn vader hoefde hij op niet al te veel begrip te rekenen, hoewel dat zeker niet alleen omwille van zijn seksuele geaardheid was. "Ik ben geboren in Frankrijk, in Valenciennes. Mijn vader was naer ginder gestuurd door de Gilain-ateliers om er in een suikerfabriek machines te gaan monteren. Ondertussen werkte mijn moeder als gouvernante op een *chateau* in de buurt. Ze was een beeldschone vrouw en de zoon van de kasteelheer is op haar verliefd geworden. En ja... van 't een komt 't ander, hè. Negen maanden later werd ik geboren. Enkele weken daarna keerden we terug naar Meensel-Kiezegem; ik heb mijn echte vader nooit gekend. Mijn tweede vader heeft zich altijd als een beest tegenover mij gedragen."

Pater

Sjarel stopt even, alsof hij twijfelt of hij zijn verhaal zou vervolgen. De strijdbare stem van zonet neemt plots een heel ander timbre aan. "Pas toen hij op zijn sterfbed lag, nam mijn vader mijn hand en zei hij: 'Ik heb u altijd miskend, maar ge waart mijn beste zoon. Toen pas, een uur voor hij stierf, heeft hij mij erkend. Dat heeft me veel pijn gedaan.' Zijn stem stopt en hij haalt een zakdoek boven. Het is opvallend hoe ongenegeerd oudere mensen kunnen wenen.

Zijn Frans paspoort heeft Sjarel nog steeds, hoewel hij dadelijk na zijn aankomst in België ingeschreven werd als Belg. Maar ook aan zijn akcent is te horen dat er zulkers bloed door zijn aderen stroomt. Toen hij op zijn achttien naar Parijs vertrok, werd hij daar uitgenodigd door de Kamillanen, een Italiaanse kloosterorde, om volledig op hun kosten in Lyon verpleegkunde te komen studeren. "Ze wilden natuurlijk dat ik pater werd, maar dat interesseerde mij niet." Niettemin aanvaardde hij hun

aanbod en vijf jaar later was hij verpleger, waarna hij nog drie jaar in Lyon bleef.

Op zijn zesentwintigste werd hij vanuit België onder de wapens geroepen. Direct na zijn aankomst werd hij ingelijfd als mentor van een regiment jonge rekruten, "die nog nooit een geweer hadden vastgehouden". Om hen in veiligheid te brengen tegen de oprukkende Duitsers en hen een opleiding te geven vluchtte hij met hen naar het zuiden. "Eens we het nieuws hadden ontvangen dat Leopold was gekapitulereerd, keerden we terug naar België. Toen we daar toekwamen, volgde er een zware schok voor mij. Mijn moeder, die verpleegster was bij het Rode Kruis en daar Belgische soldaten hielp vluchten, was aan de Duitsers verraden door een Hollander en voor haar deur vermoord. Ze is nog naar het gasthuis gevoerd, maar daar had men geen medikamenten meer voor haar, omdat de Duitsers alles hadden aangeslagen..."

"Op dat ogenblik had ik niemand meer, want ook mijn twee broers en twee zussen konden mij niet zien of rieken. Ik ben dan maar naar Molenbeek-Wersbeek gaan wonen bij een oude tante van mijn moeder. Maar intussen was mij door de Duitsers opgedragen om naar Duitsland te gaan werken. De enige manier om hieraan te ontkomen, was bij de gendarmerie gaan. En dat heb ik dan ook gedaan. In Antwerpen."

Haat

Tijdens de oorlog maakte Sjarel zich verdienstelijk als verpleger in het Onze-Lieve-Vrouw-gasthuis in Mechelen, waar hij samen met "zuster Gerarda" en een chauffeur de ambulance bemande. Vooral 's nachts waren ze in de weer met het onderbrengen van zwaar zieke en ook wel gewonde joden in het gasthuis en — de zwaarste gevallen — een Benediktijnerklooster. Nochtans is het precies aan deze activiteiten dat Sjarel een angstwekkende en irrationele haat heeft overgehouden tegen alles wat joods is. "Op een nacht kwam een Duitser bij ons met een brief aangedragen, waarin wij door een jood aan de Duitsers werden verraden. De man had die gestolen bij opperwachtermeister Von Schmidt. Direct daarop ben ik ondergedoken. De chauffeur van de ambulance en zuster Gerarda hebben geweigerd om dat

ook te doen. De eerste is nooit van de kampen teruggekeerd, zuster Gerarda heeft drie jaar — tot het einde van de oorlog — in de gevangenis gezeten. En dat allemaal door die vervloekte jood."

Goossens

Sinds Sjarel in 1955 door het leger, waar hij zich paradoxaal genoeg liet inlijven vlak na de oorlog, invalideerd werd verklaard wegens zijn opkomende artrose, kon hij zich full-time bezighouden met zijn geesteskind, het Universitaire Gele Kruis. Deze kleinschalige organisatie zendt met de steun van diverse overheden, de Kerk en vrijwillige medewerking vanuit het Leuvense, Naamse en Parijse studentenmilieu elk jaar één of meerdere humanitaire missies naar Libanon, Syrië of Libië. Reeds meer dan twintig jaar zet ze zich in voor de Palestijnen die daar in erbarmelijke omstandigheden in de vluchtelingenkampen leven. Ook vanuit deze ervaring is Sjarel het jodendom niet erg gunstig gezind. Als om een verklaring diervoor te suggereren vertelt Sjarel een dramatisch voorval: "Ooit — 't is al een heel aantal jaar geleden — was ik eens in een vluchtelingenkamp op de grens tussen Libanon en Israël. Een aantal Israëlische soldaten wilden een groepje Palestijnse vrouwen en kinderen uit de omgeving ontzetten en dreigden op hen te schieten. Ze richtten hun geweren ook op mij. Ik waarschuwde hen dat ik daar was onder de bescherming van de Buitenlandse Zaken van België en ze hielden zich in. Maar toen ik weg was, hebben ze uiteindelijk toch geschoten op de mensen die ik had verdedigd. Daarop heb ik een geweer genomen en heb ik zes van hen neergeschoten. Ik heb daarvoor een hele tijd gevangenis gezeten in Tel Aviv, maar uiteindelijk ben ik via diplomatieke weg vrij gekomen."

Hierop wordt het stil. We vragen of we dat verhaal ook zo mogen publiceren in Veto. "Jazeker, daar sta ik op. Ik ben zelfs trots op wat ik gedaan heb. De Joden, dat is een vervloekt volk. De holocaust is het antwoord van God op het feit dat de joden Zijn Zoon hebben vermoord. En moorden doen ze nog steeds. Weet ge dat de Hezollah is geschapen door de joden: zij hebben hen vrijgelaten uit de gevangenis, hen wapens gegeven om het Palestijns verzet neer te slaan. Maar dat is uiteindelijk anders uitgedraaid. De Hezollah heeft zich ingezet voor de Palestijnen: zij zijn de enige die ervoor zorgen dat de Palestijnen in Hebron eten hebben en verzorgd worden, want zelfs de PLO vertikt dat."

Ook voor de Vlaamse beweging die hij op het einde van de jaren zestig in Leuven in alle hevigheid heeft meegemaakt, heeft hij weinig woorden van lof. "Waarom moesten de Vlamingen buiten? Wij (sic) hadden toch het recht om hier te zijn? Oh, daar heb ik me in 1968 toch dikwijls kwaad in gemaakt. Ik heb ooit een student in Alma één vastgepakt en hem nondejdje door het raam gesmeten. Daarop zijn de flikken langs gekomen en ik heb toen uitgeroepen: 'Louvain Flamand: jamais'. En dezelfde dag ben ik op het dak van Alma twee gekropen en heb ik de Franse vlag gehesen. Toen ik terug beneden kwam, heb ik voor een volle Alma de Marsellaise gezongen. Paul Goossens zat daar toen ook en kwam op mij af. We hebben toen stevig gevochten: het litteken op zijn gezicht is daar getuige van. Dat heb ik hem gegeven met een mot van de mikro."

Ook nu nog houdt Sjarel zich in het studentenmilieu op. Volgend jaar zal hij zich voor de driedertigste keer inschrijven aan de KU Leuven. Na een paar onsuccesvolle pogingen in de richting scheikunde en een aantal jaren aan het Centrum voor Levende Talen, "studeert" hij nu politiek. Hier kan hij zijn vechtersgeest nog steeds botvieren. "Ik ga af en toe nog naar de les. Ik stel dan dikwijls die vervelende vragen, waar de prof niet op kan antwoorden."

Willem Stellamans
Tom Michiels